ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (tretia komora)

z 26. októbra 2011 *

Vo veci T-436/09,

Julien Dufour, bydliskom v Jolivete (Francúzsko), v zastúpení: I. Schoenacker Rossi a H. Djeyaramane, advokáti,

žalobca,

ktorého v konaní podporuje:

Dánske kráľovstvo, v zastúpení: B. Weis Fogh a S. Juul Jørgensen, splnomocnení zástupcovia,

Fínska republika, v zastúpení: pôvodne J. Heliskoski, H. Leppo a M. Pere, neskôr J. Heliskoski a H. Leppo, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: francúzština.

a

Švédske kráľovstvo, v zastúpení: A. Falk, K. Petkovska a S. Johannesson, splnomocnené zástupkyne,

vedľajší účastníci konania,

proti

Európskej centrálnej banke (ECB), v zastúpení: pôvodne K. Laurinavicius a S. Lambrinoc, neskôr S. Lambrinoc a P. Embley, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Európska komisia, v zastúpení: J.-P. Keppenne a C. ten Dam, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je jednak návrh na zrušenie rozhodnutia Výkonnej rady ECB, ktoré bolo žalobcovi oznámené listom prezidenta ECB z 2. septembra 2009 a ktorým bola zamietnutá žiadosť podaná žalobcom s cieľom získať prístup k databázam, na základe ktorých boli vypracované správy ECB o prijímaní do zamestnania a mobilite jej zamestnancov, a jednak návrh na uloženie povinnosti ECB odovzdať predmetné

databázy žalobcovi a napokon návrh smerujúci k náhrade škody údajne spôsobenej žalobcovi z dôvodu zamietnutia jeho žiadosti o prístup,

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia komora),

v zložení: predseda komory O. Czúcz, sudcovia I. Labucka a D. Gratsias (spravodajca),

tajomník: V. Nagy, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 7. júna 2011,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

1 Prístup verejnosti k dokumentom Európskej centrálnej banky (ECB) upravuje rozhodnutie ECB 2004/258/ES zo 4. marca 2004 (Ú. v. EÚ L 80, s. 42; Mim. vyd. 01/005,

s. 51). Uvedené rozhodnutie v článkoch 2, 3, 4, 6, 7, 8 a 9 stanovuje:

„*Článok 2*

Oprávnené osoby a rozsah pôsobnosti

1. Každý občan Únie a každá fyzická alebo právnická osoba s bydliskom alebo so sídlom v niektorom členskom štáte má právo na prístup k dokumentom ECB s výhradou podmienok a obmedzení vymedzených v tomto rozhodnutí.

…

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto rozhodnutia sa:

a) ‚dokumentom' a ‚dokumentom ECB' rozumie akýkoľvek obsah bez ohľadu na jeho médium (napísaný na papieri, uložený v elektronickej forme alebo ako zvukový, vizuálny alebo audiovizuálny záznam), ktorý ECB vypracuje alebo drží a ktorý sa týka jej politiky, činnosti alebo rozhodnutí, …

Článok 4

Výnimky

1. ECB odmietne prístup k dokumentu v prípade, ak by sa jeho zverejnením porušila ochrana:

a) verejného záujmu týkajúceho sa:

— dôvernosti zasadnutí orgánov ECB s rozhodovacími právomocami,

— finančnej, menovej alebo hospodárskej politiky [S]poločenstva alebo niektorého členského štátu,

— finančných prostriedkov ECB alebo národných centrálnych bánk,

— ochrany integrity eurobankoviek,

— verejnej bezpečnosti,

— medzinárodných finančných, menových alebo hospodárskych vzťahov;

b) súkromia a integrity jednotlivca, predovšetkým v súlade s právnymi predpismi [S] poločenstva týkajúcimi sa ochrany osobných údajov;

c) dôvernosti informácií, ktorá je [ktoré sú – *neoficiálny preklad*] predmetom ochrany podľa práva [S]poločenstva.

2. ECB odmietne prístup k dokumentu v prípade, ak by sa jeho zverejnením porušila ochrana:

— obchodných záujmov fyzickej alebo právnickej osoby vrátane duševného vlastníctva,

— súdneho konania a právneho poradenstva,

— účelu inšpekcií, vyšetrovania a kontroly,

pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho zverejnení.

3. Prístup k dokumentu, ktorý obsahuje stanoviská pre vnútornú potrebu, ktoré sú súčasťou rokovaní a predbežných porád v rámci ECB alebo s národnými centrálnymi bankami, sa odmietne aj po prijatí rozhodnutia, pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho zverejnení.

4. Pokiaľ ide o dokumenty tretej osoby a nie je zrejmé, či dokument môže alebo nemôže byť zverejnený, ECB sa poradí s dotknutou treťou osobou s cieľom posúdiť, či sa môže uplatniť výnimka podľa tohto článku.

5. Ak sa ktorákoľvek z výnimiek vzťahuje iba na niektoré časti požadovaného dokumentu, zostávajúce časti sa zverejnia.

6. Výnimky stanovené v tomto článku sa vzťahujú iba na obdobie, počas ktorého je ochrana odôvodnená na základe obsahu daného dokumentu. Výnimky môžu platiť najviac na obdobie 30 rokov, pokiaľ Riadiaca rada [Rada guvernérov – *neoficiálny preklad*] ECB výslovne neustanoví inak. V prípade dokumentov, na ktoré sa vzťahujú výnimky, ktoré sa týkajú súkromia alebo obchodných záujmov, výnimky môžu platiť aj po uplynutí tohto obdobia.

…

Článok 6

Žiadosti

1. Žiadosť o prístup k dokumentu sa podáva Európskej centrálnej banke akoukoľvek písomnou formou vrátane elektronickej formy v jednom z úradných jazykov [Ú]nie a spôsobom dostatočne presným na to, aby ECB mohla dokument identifikovať. Žiadateľ nie je povinný uviesť dôvody svojej žiadosti.

2. Ak žiadosť nie je dostatočne presná, ECB požiada žiadateľa, aby žiadosť spresnil a žiadateľovi pri tom pomôže.

3. V prípade žiadosti týkajúcej sa veľmi dlhého dokumentu alebo veľkého počtu dokumentov sa ECB môže so žiadateľom neformálne poradiť s cieľom nájsť vhodné riešenie.

Článok 7

Vybavovanie prvých žiadostí

1. Žiadosť o prístup k dokumentu sa vybavuje bezodkladne. Žiadateľovi sa pošle potvrdenie o jej prijatí. Do 20 pracovných dní od prijatia žiadosti alebo od prijatia spresnenia požadovaného v súlade s článkom 6 ods. 2 generálny riaditeľ sekretariátu a jazykových služieb ECB buď umožní prístup k požadovanému dokumentu a zabezpečí prístup v súlade s článkom 9, alebo v písomnej odpovedi uvedie dôvody úplného alebo čiastočného zamietnutia žiadosti a informuje žiadateľa o jeho práve podať opakovanú žiadosť v súlade s odsekom 2.

2. V prípade úplného alebo čiastočného zamietnutia žiadosti môže žiadateľ do 20 pracovných dní od prijatia odpovede ECB podať opakovanú žiadosť, v ktorej požiada Výkonnú radu ECB o prehodnotenie tohto stanoviska. Okrem toho je žiadateľ oprávnený podať opakovanú žiadosť, ak sa ECB nepodarí odpovedať v rámci stanovenej lehoty 20 pracovných dní na vybavenie prvej žiadosti.

3. Vo výnimočných prípadoch, napríklad v prípade žiadosti týkajúcej sa veľmi dlhého dokumentu alebo veľkého počtu dokumentov alebo ak je potrebná porada s treťou osobou, môže ECB predĺžiť lehotu stanovenú v odseku 1 o 20 pracovných dní pod podmienkou, že žiadateľovi sa táto skutočnosť vopred oznámi a poskytne sa mu podrobné odôvodnenie.

4. Odsek 1 sa neuplatňuje v prípade neprimeraných alebo bezdôvodných žiadostí, najmä ak sa tieto žiadosti opakujú.

Článok 8

Vybavovanie opakovaných žiadostí

1. Opakovaná žiadosť sa vybavuje bezodkladne. Do 20 pracovných dní od prijatia takejto žiadosti Výkonná rada buď umožní prístup k požadovanému dokumentu a zabezpečí prístup v súlade s článkom 9, alebo v písomnej odpovedi uvedie dôvody úplného alebo čiastočného zamietnutia žiadosti. V prípade úplného alebo čiastočného zamietnutia žiadosti ECB informuje žiadateľa o opravných prostriedkoch, ktoré má žiadateľ k dispozícii v súlade s článkami 230 a 195 Zmluvy.

2. Vo výnimočných prípadoch, napríklad v prípade žiadosti týkajúcej sa veľmi dlhého dokumentu alebo veľkého počtu dokumentov, môže ECB predĺžiť lehotu stanovenú v odseku 1 o 20 pracovných dní pod podmienkou, že žiadateľovi sa táto skutočnosť vopred oznámi a poskytne sa mu podrobné odôvodnenie.

3. Ak sa ECB nepodarí odpovedať v stanovenej lehote, považuje sa to za zápornú odpoveď a žiadateľ je oprávnený na základe článkov 230 a 195 Zmluvy začať súdne konanie alebo podať sťažnosť Európskemu ombudsmanovi.

Článok 9

Prístup po podaní žiadosti

1. Žiadatelia môžu nahliadnuť do dokumentov, ku ktorým im ECB umožnila prístup, buď v priestoroch ECB, alebo obdržia ich kópiu, vrátane elektronickej kópie, ak je táto dostupná. Náklady na vyhotovenie a zaslanie kópií sa môžu vyúčtovať žiadateľovi. Tento poplatok nesmie prekročiť skutočné náklady na vyhotovenie a zaslanie kópií. Nahliadnutie na mieste, kópie v menšom množstve ako 20 strán formátu A4 a priamy prístup v elektronickej forme sú bezplatné.

2. Ak už ECB dokument zverejnila a tento dokument je ľahko prístupný, ECB môže splniť svoju povinnosť umožniť prístup k takémuto dokumentu tým, že žiadateľa informuje o tom, ako môže požadovaný dokument získať.

3. Dokumenty sa poskytujú v existujúcej verzii a formáte (vrátane elektronickej formy alebo iného alternatívneho formátu) podľa požiadaviek žiadateľa.“

2 Článok 3 písm. a) a článok 11 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho

parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331) znejú takto:

„*Článok 3*

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia:

a) ‚dokumentom' sa rozumie akýkoľvek obsah bez ohľadu na to, aké je jeho médium (napísaný na papieri alebo uložený v elektronickej forme alebo ako zvukový, vizuálny alebo audiovizuálny záznam), týkajúci sa akejkoľvek veci vzťahujúcej sa na politiku, činnosť a rozhodnutia, ktoré spadajú do oblasti pôsobnosti príslušného orgánu;

…

Článok 11

Registre

1. Aby bolo uplatňovanie občianskych práv podľa tohto nariadenia efektívne, každý orgán zabezpečí prístup verejnosti k registru dokumentov. Prístup sa zabezpečí elektronickou formou. Odkazy na dokumenty sa bezodkladne zaznamenajú v registri.

2. Ku každému dokumentu je v registri uvedené odkazové číslo (vrátane medziinštitucionálneho odkazu, ak je to možné), predmet a/alebo krátky opis obsahu dokumentu a dátum jeho prijatia alebo vyhotovenia a zaznamenania v registri. Odkazy sa vyhotovia takým spôsobom, ktorým sa neporušujú ustanovenia o ochrane záujmov uvedené v článku 4.

3. Orgány ihneď prijmú nevyhnutné opatrenia na vytvorenie registra, ktorý bude funkčný od 3. júna 2002."

Okolnosti predchádzajúce sporu

3 Žalobca Julien Dufour je doktorandom v odbore sociológie a pripravuje dizertačnú prácu s názvom „Sociogenéza finančnej inštitúcie: prípad [ECB]".

4 E-mailom z 28. mája 2009 žalobca požiadal ECB o prístup jednak k správam ECB o prijímaní do zamestnania a mobilite jej zamestnancov (ďalej len „správy") a jednak k „databázam, ktoré slúžili na vypracovanie štatistických analýz správ".

5 Listom z 23. júla 2009 ECB informovala žalobcu, že sa rozhodla umožniť mu čiastočný prístup k správam. Naproti tomu, pokiaľ ide o databázy, na základe ktorých boli správy vypracované, ECB zamietla žiadosť žalobcu o prístup z dôvodu, že databázy „ako také" nespadajú do definície dokumentu uvedenej v článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258 a neexistuje nijaký samostatný dokument, ktorý môže byť žalobcovi poskytnutý v nadväznosti na jeho žiadosť.

6 Listom z 9. augusta 2009 žalobca v súlade s článkom 7 ods. 2 rozhodnutia 2004/258 podal opakovanú žiadosť, pokiaľ ide o prístup k databázam uvedeným v jeho prvej žiadosti. V opakovanej žiadosti žalobca v podstate tvrdil, že na rozdiel od tvrdenia uvedeného v liste ECB z 23. júla 2009 je databáza dokumentom v zmysle rozhodnutia 2004/258. Podľa žalobcu neexistovala „nijaká pochybnosť o tom, že požadované údaje [boli] skutočne obsahom uloženým v elektronickej forme (‚databázy') a vypracovaným ECB". Žalobca navyše uviedol, že nepožadoval oznámenie údajov o menách a že jeho žiadosť sa týkala databáz, na základe ktorých boli správy vypracované, „bez kolóniek uvádzajúcich mená a priezviská" dotknutých zamestnancov.

7 Rozhodnutím Výkonnej rady ECB, ktoré bolo žalobcovi oznámené listom prezidenta ECB z 2. septembra 2009 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie"), bola opakovaná žiadosť žalobcu zamietnutá. Toto zamietnutie bolo odôvodnené takto:

„elektronické databázy, ktoré slúžia na vypracovanie správ… nemožno považovať za dokument v zmysle rozhodnutia [2004/258] o prístupe verejnosti k dokumentom ECB, keďže tlačené verzie tejto databázy (ktoré by spadali do definície ‚dokumentu') neexistujú ako samostatné dokumenty. Vašej žiadosti preto nemožno vyhovieť obyčajným výňatkom v tlačenej alebo elektronickej podobe. Na to, aby sa vyhovelo Vašej žiadosti, by sa údaje museli usporiadať a dodatočne analyzovať, na základe čoho by do dokumentu museli byť vložené nové údaje. Tento postup by znamenal významné pracovné zaťaženie. Usporiadanie a dodatočná analýza však vybočujú z rámca režimu prístupu verejnosti k dokumentom ECB uvedeného v rozhodnutí [2004/258], keďže dokument neexistuje a musí byť vytvorený".

Konanie a návrhy účastníkov konania

8 Žalobca návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 29. októbra 2009 podal žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

9 Tromi samostatnými podaniami doručenými do kancelárie v ten istý deň žalobca podal jednak žiadosť o skrátené súdne konanie na základe článku 76a Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa a jednak dve žiadosti o právnu pomoc v zmysle článku 94 rokovacieho poriadku. Tieto žiadosti boli zamietnuté rozhodnutím z 10. decembra 2009 a uzneseniami predsedu piatej komory Všeobecného súdu z 15. marca 2010, Dufour/ECB (T-436/09 AJ a T-436/09 AJ II, neuverejnené v Zbierke).

10 Podaniami doručenými do kancelárie Všeobecného súdu 9. februára, 18. februára a 8. marca 2010 požiadali Dánske kráľovstvo, Švédske kráľovstvo a Fínska republika o vstup vedľajších účastníkov do konania na podporu návrhov žalobcu. Uzneseniami z 24. marca a 21. apríla 2010 predseda piatej komory Všeobecného súdu pripustil vstup týchto vedľajších účastníkov do konania. Švédske kráľovstvo, Fínska republika a Dánske kráľovstvo podali svoje vyjadrenia vedľajších účastníkov konania 12. mája, 3. júna a 9. júna 2010.

11 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 25. februára 2010 požiadala Európska komisia o vstup vedľajšieho účastníka konania na podporu návrhov ECB. Uznesením z 24. marca 2010 predseda piatej komory Všeobecného súdu pripustil tento vstup vedľajšieho účastníka do konania. Európska komisia podala svoje vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania 9. júna 2010.

12 Keďže zloženie komôr Všeobecného súdu sa zmenilo, pôvodne určený sudca spravodajca bol pridelený k tretej komore, ktorej bola z tohto dôvodu prejednávaná vec pridelená. Z dôvodu čiastočnej obmeny Všeobecného súdu bola prejednávaná vec pridelená novému sudcovi spravodajcovi zasadajúcemu v tej istej komore.

13 Na základe správy sudcu spravodajcu Všeobecný súd (tretia komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania uvedených v článku 64 rokovacieho poriadku vyzval jednak ECB a Komisiu, aby písomne odpovedali na otázku, ako aj ECB a Švédske kráľovstvo, aby predložili určité dokumenty. Účastníci konania týmto opatreniam vyhoveli.

14 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im položil Všeobecný súd, boli vypočuté na pojednávaní 7. júna 2011.

15 Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— uložil ECB povinnosť odovzdať žalobcovi všetky databázy, ktoré umožnili vypracovanie správ,

— uložil ECB povinnosť zaplatiť sumu 5 000 eur ako náhradu škody, ktorá bola žalobcovi spôsobená,

— uložil ECB povinnosť nahradiť trovy konania.

16 Dánske kráľovstvo, Fínska republika a Švédske kráľovstvo podporujú návrhy žalobcu smerujúce k zrušeniu napadnutého rozhodnutia.

17 ECB navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu ako neprípustnú alebo subsidiárne ako nedôvodnú,

— uložil žalobcovi povinnosť nahradiť trovy konania.

18 Komisia podporuje návrhy ECB smerujúce k zamietnutiu žaloby o neplatnosť ako nedôvodnej.

O návrhu na zrušenie

1. *O prípustnosti*

Tvrdenia účastníkov konania

19 ECB v prvom rade tvrdí, že žalobný návrh žalobcu smerujúci k zrušeniu napadnutého rozhodnutia je neprípustný, keďže je bezpredmetný.

20 ECB po prvé poznamenáva, že v prípade postupov pri prijímaní svojich zamestnancov do zamestnania používa informačný systém spravovaný externým dodávateľom služieb. Uvedený informačný systém umožňuje uchádzačom, aby podali on-line

prihlášku a poskytli potrebné informácie týkajúce sa ich osobných údajov, vzdelania a praxe. Tento informačný systém umožňuje tiež získať všeobecné informácie o postupoch pri prijímaní do zamestnania, ako napríklad počet uchádzačov. Technická konfigurácia predmetného informačného systému však neumožňuje vyňať informácie týkajúce sa všetkých profilov. Okrem toho, pokiaľ uchádzač nepodal prihlášku na nové voľné miesta, jeho údaje sa z tohto informačného systému po 24 mesiacoch automaticky odstránia a môže ich získať späť iba externý dodávateľ služieb za odplatu. Takýto informačný systém sa používa od decembra 2004. Predtým boli postupy pri prijímaní do zamestnania organizované na základe prihlášok v papierovej podobe. Niektoré údaje týkajúce sa týchto prihlášok boli sumarizované ručne za pomoci tabuľkového programu.

21 ECB po druhé tvrdí, že informácie o mobilite jej zamestnancov v rámci nej sa dali získať iba z iného informačného systému ECB, a to zo systému týkajúceho sa riadenia zamestnancov a platov. Tento posledný uvedený informačný systém obsahuje informácie o všetkých jej zamestnancoch – minulých aj súčasných – od roku 1998, ako aj o úradníkoch v skúšobnej dobe a externých zamestnancoch od roku 2007. Konkrétne údaje o mobilite zamestnancov sú dostupné od roku 2004. Informácie týkajúce sa mobility jej zamestnancov za obdobie pred rokom 2004 sú obsiahnuté v samostatnej databáze, ktorá je prístupná bez toho, aby bola aktualizovaná. Okrem toho existuje ďalšia databáza, ktorá obsahuje údaje o externých zamestnancoch a úradníkoch v skúšobnej dobe od roku 1999 do roku 2007.

22 ECB po tretie uvádza, že správy boli zostavené na základe usporiadania a analýzy nespracovaných údajov dostupných v čase ich prípravy. ECB tvrdí, že vysvetlila žalobcovi, že jeho žiadosti o prístup nebolo možné vyhovieť obyčajným vyňatím údajov z dotknutých databáz. Bolo by potrebné ručne zozbierať potrebné údaje s použitím

stanovených parametrov vyhľadávania a vypracovať nové správy v elektronickej alebo papierovej podobe.

23 ECB sa navyše domnieva, že z dôvodu automatického zmazania určitých údajov po dvadsiatich štyroch mesiacoch a doplnenia údajov týkajúcich sa nových postupov pri prijímaní do zamestnania organizovaných ECB, údaje, na základe ktorých boli vypracované správy, už neboli dostupné v celom rozsahu v stave, v akom sa tieto informácie nachádzali počas prípravy uvedených správ. Iba niektoré výňatky z databáz, použité počas usporiadania údajov na účely vypracovania správ, sa náhodne uchovali.

24 ECB z toho vyvodzuje záver, že žaloba o neplatnosť je bezpredmetná, keďže žalobca sa usiluje získať prístup k samotným databázam alebo výňatkom z nich, ktoré neexistujú a ktoré je potrebné na vyhovenie jeho žiadosti vytvoriť.

25 Pokiaľ ide v druhom rade o druhý žalobný návrh žalobcu, ECB tvrdí, že je neprípustný, keďže z ustálenej judikatúry vyplýva, že ak súd Únie zruší rozhodnutie týkajúce sa prístupu k dokumentom inštitúcie, orgánu, úradu alebo agentúry Únie, nemôže subjektu, ktorý zrušené rozhodnutie prijal, uložiť povinnosť prijať opatrenia, ktoré vyplývajú z výkonu rozsudku o zrušení.

26 Žalobca spochybňuje argumentáciu ECB a tvrdí, že jeho žaloba je prípustná.

Posúdenie Všeobecným súdom

27 Pokiaľ ide po prvé o tvrdenie ECB, že návrh na zrušenie je bezpredmetný, možno ho chápať iba v tom zmysle, že žalobca nemá nijaký záujem na zrušení napadnutého rozhodnutia, keďže aj v prípade takého zrušenia by nebolo možné poskytnúť mu prístup k databázam uvedeným v jeho žiadosti, ktoré by neexistovali.

28 Podľa ustálenej judikatúry je žaloba o neplatnosť podaná fyzickou alebo právnickou osobou prípustná iba vtedy, ak má táto osoba právny záujem na zrušení napadnutého aktu. Predpokladom takéhoto právneho záujmu je, že samotné zrušenie aktu musí byť spôsobilé vyvolať právne následky, a teda žaloba musí byť spôsobilá svojím výsledkom priniesť prospech pre toho účastníka konania, ktorý ju podal (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 10. decembra 2009, Antwerpse Bouwwerken/Komisia, T-195/08, Zb. s. II-4439, bod 33 a tam citovanú judikatúru).

29 Bez toho, aby bola spochybnená ustálená judikatúra uvedená v predchádzajúcom bode, v rámci prejednávanej veci, ktorá sa týka prístupu k dokumentom, je však potrebné zohľadniť rovnako skutočnosť, že pri prijímaní rozhodnutia 2004/258 si bol zákonodarca vedomý ťažkostí s identifikáciou dokumentov, ktoré vznikajú najprv a naliehavo v prípade občana hľadajúceho informácie, ktorý vo väčšine prípadov nepozná dokumenty, ktoré obsahujú tieto údaje, a musí sa obrátiť na správny orgán, ktorý tieto dokumenty a teda informácie má (pozri analogicky rozsudok Súdu prvého stupňa z 10. septembra 2008, Williams/Komisia, T-42/05, neuverejnený v Zbierke, bod 71).

30 Znenie článku 6 ods. 2 rozhodnutia 2004/258 teda použitím slovies „požiada“ a „pomôže“ zrejme naznačuje, že samotné konštatovanie nedostatku presnosti žiadosti o prístup bez ohľadu na dôvody tejto nepresnosti má za následok, že inštitúcia, ktorej bola žiadosť určená, musí kontaktovať žiadateľa, aby lepšie vymedzil požadované

dokumenty. Ide teda o ustanovenie v oblasti prístupu verejnosti k dokumentom, ktoré predstavuje formálne vyjadrenie zásady riadnej správy vecí verejných, ktorá patrí medzi záruky priznané právnym poriadkom Spoločenstva v správnych konaniach. Povinnosť pomoci je teda základom zabezpečenia potrebného účinku práva na prístup vymedzeného rozhodnutím 2004/258 (pozri analogicky rozsudok Williams/Komisia, už citovaný v bode 29 vyššie, bod 74).

31 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že ECB nemôže bez ďalšieho zamietnuť žiadosť o prístup z dôvodu, že dokument, ktorého sa žiadosť týka, neexistuje. ECB je v takom prípade naopak povinná požiadať žiadateľa na základe článku 6 ods. 2 rozhodnutia 2004/258, aby objasnil svoju žiadosť, a v tomto smere mu pomôcť najmä tým, že uvedie dokumenty, ktoré má v držbe a ktoré sú podobné dokumentom uvedeným v žiadosti o prístup alebo môžu obsahovať všetky informácie, ktoré žiadateľ hľadá, alebo časť z nich. Iba v prípade, ak žiadateľ napriek týmto spresneniam trvá na žiadosti o prístup k neexistujúcemu dokumentu, je ECB oprávnená zamietnuť žiadosť o prístup z dôvodu neexistencie jej predmetu.

32 V predmetnom prípade je potrebné pripomenúť, že prvá žiadosť žalobcu sa týkala najmä prístupu k „databázam, ktoré slúžili na vytvorenie štatistických analýz správ“ (pozri bod 4 vyššie).

33 Vo svojom liste z 23. júla 2009 (pozri bod 5 vyššie), ako aj v napadnutom rozhodnutí ECB túto žiadosť zamietla z dôvodu, že databázy, o prístup ku ktorým žalobca žiadal, v podstate neboli dokumentmi v zmysle rozhodnutia 2004/258. ECB však vôbec nespochybnila existenciu uvedených databáz.

34 Je pravda, že svojou argumentáciou zhrnutou v bodoch 20 až 23 vyššie ECB toto stanovisko podstatne relativizovala. ECB v podstate vysvetlila, že neexistujú osobitné databázy, ktoré slúžia ako podklad pre písanie správ, ale že údaje, ktoré sú v tomto smere relevantné, sú obsiahnuté v informačnom systéme na správu prihlášok, ako aj v jednotlivých databázach, ktoré ECB používa na správu svojich zamestnancov. Tieto údaje boli opätovne získané z uvedených databáz a slúžili ako podklad pre písanie správ.

35 Doplňujúce vysvetlenia ECB však nijako neumožňujú konštatovať, že žalobca nemal právny záujem domáhať sa zrušenia napadnutého rozhodnutia.

36 Napadnuté rozhodnutie je totiž založené na tvrdení spochybnenom žalobcom, že rozhodnutie 2004/258 sa neuplatňuje, pokiaľ ide o prístup k databázam alebo k údajom, ktoré databázy obsahujú.

37 Ak by sa mala pripustiť opačná argumentácia žalobcu a napadnuté rozhodnutie by sa z tohto dôvodu malo zrušiť, ECB by síce nebola povinná umožniť žalobcovi prístup k neexistujúcim databázam. V tomto prípade by však bola povinná požiadať žalobcu na základe článku 6 ods. 2 rozhodnutia 2004/258, aby objasnil svoju žiadosť o prístup, a pomôcť mu v tomto smere tým, že uvedie databázy, ktoré uchováva a ktoré môžu obsahovať údaje požadované žalobcom, tak, ako to v podstate urobila vo svojej argumentácii zhrnutej v bodoch 20 až 23 vyššie.

38 Z toho vyplýva, že žalobca má právny záujem na konaní a že jeho návrh na zrušenie je prípustný.

39 Po druhé, pokiaľ ide o druhý žalobný návrh žalobcu smerujúci k uloženiu povinnosti ECB „odovzdať všetky databázy, ktoré umožnili vypracovanie správ," žalobcovi, z ustálenej judikatúry vyplýva, že Všeobecný súd nemôže v rámci preskúmavania

zákonnosti, ktoré vykonáva, ukladať inštitúciám príkazy alebo tieto inštitúcie nahrádzať. Toto obmedzenie preskúmavania zákonnosti sa uplatňuje vo všetkých oblastiach sporov, o ktorých je Všeobecný súd príslušný rozhodovať, vrátane sporu vo veci prístupu k dokumentom (rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. júla 2001, Mattila/Rada a Komisia, T-204/99, Zb. s. II-2265, bod 26).

40 Druhý žalobný návrh žalobcu treba preto zamietnuť ako neprípustný.

2. *O veci samej*

41 Na podporu svojho návrhu na zrušenie uvádza žalobca tri žalobné dôvody založené po prvé na nesprávnom právnom posúdení v tom, že napadnuté rozhodnutie je založené na výnimke z práva na prístup k dokumentom, ktorá nie je stanovená v rozhodnutí 2004/258, po druhé na nesprávnom právnom posúdení v tom, že ECB v napadnutom rozhodnutí nesprávne konštatovala, že databázy nie sú dokumentmi v zmysle článku 3 písm. a) uvedeného rozhodnutia, a po tretie na nesprávnom právnom posúdení v tom, že ECB sa v napadnutom rozhodnutí na účely zamietnutia prístupu k predmetným databázam neoprávnene odvolávala na pracovné zaťaženie a praktické ťažkosti, ktoré by pre ECB z takého prístupu vyplývali.

42 Dánske kráľovstvo, Fínska republika a Švédske kráľovstvo vo svojich vyjadreniach vedľajších účastníkov konania okrem toho poukazujú na to, že napadnutým rozhodnutím bola porušená povinnosť odôvodnenia. Keďže porušenie povinnosti odôvodnenia predstavuje dôvod týkajúci sa verejného poriadku, ktorý musí súd skúmať *ex offo* (rozsudok Súdneho dvora z 20. februára 1997, Komisia/Daffix, C-166/95 P, Zb. s. I-983, bod 24, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. septembra 2009, ETF/

Landgren, T-404/06 P, Zb. s. II-2841, bod 137), túto otázku je potrebné skúmať ako prvú pred tým, ako budú analyzované tri žalobné dôvody uvedené žalobcom.

O odôvodnení napadnutého rozhodnutia

Tvrdenia účastníkov konania

43 Dánske kráľovstvo, Fínska republika a Švédske kráľovstvo v podstate tvrdia, že napadnuté rozhodnutie z právneho hľadiska dostatočným spôsobom neuvádza okolnosti, na ktorých je založený záver, že žiadosť žalobcu o prístup sa netýka dokumentu v zmysle rozhodnutia 2004/258.

44 ECB a Komisia predložili svoje písomné pripomienky k vyššie uvedenej argumentácii v nadväznosti na písomnú otázku Všeobecného súdu. ECB a Komisia v podstate tvrdia, že napadnuté rozhodnutie je z právneho hľadiska dostatočne odôvodnené, takže vyššie uvedenú argumentáciu vedľajších účastníkov konania treba zamietnuť.

Posúdenie Všeobecným súdom

45 Článok 7 ods. 1 a článok 8 ods. 1 rozhodnutia 2004/258 stanovujú, že ECB v nadväznosti na žiadosť o prístup k jej dokumentu buď umožní prístup k požadovanému dokumentu a poskytne ho žiadateľovi v súlade s článkom 9, alebo v písomnej odpovedi oznámi žiadateľovi dôvody svojho úplného alebo čiastočného zamietnutia prístupu.

46 Z toho vyplýva, že rozhodnutie ECB, ktorým bola zamietnutá prvá žiadosť o prístup k dokumentom, ako aj rozhodnutie, ktorým bola zamietnutá opakovaná žiadosť, musia byť odôvodnené.

47 Podľa ustálenej judikatúry, ktorá sa vzťahuje aj na oblasť prístupu k dokumentom, musí byť odôvodnenie prispôsobené povahe predmetného aktu a musia z neho jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie, ktorá akt prijala, a to spôsobom, ktorý umožní dotknutým osobám oboznámiť sa s dôvodmi prijatého opatrenia a súdu Únie vykonať svoje preskúmanie. Požiadavka odôvodnenia musí byť hodnotená v závislosti od okolností daného prípadu, najmä od obsahu aktu, povahy uvádzaných dôvodov a právneho záujmu, ktorý môžu mať na získaní vysvetlení osoby, ktorým je akt určený, alebo iné osoby, ktorých sa akt priamo a osobne dotýka. Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie konkrétne uvádzalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky, sa má posudzovať nielen vzhľadom na jeho znenie, ale tiež vzhľadom na jeho kontext, ako aj na všetky právne predpisy upravujúce dotknutú oblasť (pozri rozsudok Williams/Komisia, už citovaný v bode 29 vyššie, bod 94 a tam citovanú judikatúru).

48 V prejednávanej veci je potrebné konštatovať, že ECB si splnila svoju povinnosť oznámiť žalobcovi dôvody svojho zamietnutia úplného alebo čiastočného prístupu žalobcu k databázam uvedeným v jeho žiadosti.

49 List z 23. júla 2009, ktorým bola zamietnutá prvá žiadosť žalobcu o prístup, ako aj napadnuté rozhodnutie v podstate naznačujú, že žiadosť žalobcu o prístup je zamietnutá z dôvodu, že sa netýka dokumentu v zmysle článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258.

50 Z toho konkrétne vyplýva, že databázy uvedené v žiadosti žalobcu o prístup nie sú podľa ECB dokumentmi v zmysle článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258. ECB v tejto súvislosti tvrdila, že tlačené verzie obsahu predmetných databáz sú dokumentmi a môžu byť predmetom žiadosti o prístup, ale uviedla, že takéto verzie neexistujú. Ich vypracovanie si po náročnom usporiadaní a dodatočnej analýze údajov vyžaduje vytvorenie nového dokumentu. Tento postup, ktorý zahŕňa významné pracovné zaťaženie, nie je stanovený v rozhodnutí 2004/258 (pozri body 5 a 7 vyššie).

51 Toto odôvodnenie umožnilo žalobcovi pochopiť dôvody, pre ktoré ECB zamietla jeho žiadosť o prístup, a napadnúť toto zamietnutie pred súdom Únie – čo navyše urobil – a správnosť alebo nesprávnosť dôvodov uvedených ECB, pre ktoré zamietla žiadosť žalobcu o prístup, je potrebné skúmať v rámci analýzy žalobných dôvodov uvedených žalobcom na podporu jeho žaloby.

52 Okrem toho podľa ustálenej judikatúry je povinnosť odôvodnenia podstatnou formálnou náležitosťou, ktorú treba odlišovať od otázky dôvodnosti odôvodnenia, ktorá sa týka zákonnosti sporného aktu z vecného hľadiska (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. septembra 2007, Taliansko/Komisia, T-239/04 a T-323/04, Zb. s. II-3265, bod 117 a tam citovanú judikatúru). Prípadná nesprávnosť odôvodnenia totiž nemá za následok neexistenciu odôvodnenia (pozri rozsudok Všeobecného súdu z 8. júla 2010, Sevenier/Komisia, T-368/09 P, zatiaľ neuverejnený v Zbierke, bod 25 a tam citovanú judikatúru).

53 Je teda potrebné konštatovať, že napadnuté rozhodnutie je z právneho hľadiska dostatočne odôvodnené, bez toho, aby tým bolo dotknuté skúmanie dôvodnosti tohto odôvodnenia, ktoré bude vykonané nižšie. V tejto súvislosti je vhodné začať skúmaním druhého žalobného dôvodu založeného na nesprávnom právnom posúdení v tom, že

ECB v napadnutom rozhodnutí nesprávne konštatovala, že databázy nie sú dokumentmi v zmysle článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258.

O druhom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení v tom, že ECB v napadnutom rozhodnutí nesprávne konštatovala, že databázy nie sú dokumentmi v zmysle článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258

Tvrdenia účastníkov konania

54 Žalobca, ako aj Dánske kráľovstvo, Fínska republika a Švédske kráľovstvo v prvom rade tvrdia, že výklad pojmu dokument na účely rozhodnutia 2004/258 musí zohľadňovať zásady, ktoré boli východiskom pre prijatie nariadenia č. 1049/2001, ako aj judikatúru týkajúcu sa jeho uplatňovania, a to tým skôr, že toto nariadenie je spomenuté v odôvodnení č. 2 uvedeného rozhodnutia.

55 Vedľajší účastníci konania, ktorí vstúpili do konania na podporu návrhov žalobcu, sa okrem toho domnievajú, že pojem „dokument“, ktorý je rovnako definovaný v rozhodnutí 2004/258 aj v nariadení č. 1049/2001, je potrebné vykladať v oboch prípadoch jednotným spôsobom, a tento pojem musí byť predmetom extenzívneho výkladu, ktorý zohľadní technologický vývoj. Fínska republika dodáva, že príliš reštriktívny výklad tohto pojmu vedie nepriamo k rozšíreniu pôsobnosti jednotlivých výnimiek z práva na prístup verejnosti k dokumentom na rozdiel od judikatúry, ktorá uprednostňuje doslovný výklad a uplatňovanie uvedených výnimiek.

56 Žalobca tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je postihnuté nesprávnym právnym posúdením v tom, že ECB usúdila, že databáza nie je dokumentom, ktorý môže byť predmetom žiadosti o prístup na základe rozhodnutia 2004/258. Podľa neho ECB v napadnutom rozhodnutí nesprávne podmienila povahu databázy ako dokumentu v zmysle uvedeného rozhodnutia existenciou tlačenej verzie tejto databázy. Vzhľadom na pojmy použité článku 3 písm. a) tohto rozhodnutia je však databáza sama osebe dokumentom. Žalobca v tomto smere poukazuje na rozsudok Súdneho dvora z 9. novembra 2004, Fixtures Marketing (C-444/02, Zb. s. I-10549, bod 30), ktorý rovnako podporuje jeho tvrdenie a uvádza, že jeho žiadosť o prístup sa týkala „hrubých", teda nespracovaných údajov z relevantných databáz ECB.

57 Žalobca dodáva, že vyhovenie jeho žiadosti si vôbec nevyžaduje vytvorenie nového dokumentu. Je potrebné jedine vybrať určité premenné a skopírovať ich, čo je podobný úkon ako skopírovanie vybraných častí dokumentu. V odpovedi na argumentáciu, že dokument v zmysle rozhodnutia 2004/258 by mal vykazovať určitú mieru stálosti, žalobca okrem toho zdôrazňuje, že ide o dodatočné kritérium, ktoré nie je stanovené v definícii uvedenej v článku 3 písm. a) uvedeného rozhodnutia.

58 Hoci všetci traja vedľajší účastníci, ktorí vstúpili do konania na podporu návrhov žalobcu, podporujú jeho návrhy smerujúce k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, každý z nich zastáva mierne odlišné stanovisko, pokiaľ ide o otázku, či databáza a údaje, ktoré sú v nej obsiahnuté, sú dokumentmi v zmysle rozhodnutia 2004/258.

59 Dánske kráľovstvo tvrdí, že databáza ako taká nie je dokumentom na účely ustanovení o prístupe k dokumentom, ktoré sa týkajú iba individuálnych dokumentov, ktoré existujú a sú jasne definované. Všetko, čo je možné z databázy vyňať prostredníctvom obyčajného alebo bežného vyhľadávania, ktoré nezahŕňa nijaké neprimerané pracovné zaťaženie, je však potrebné považovať za dokument, ktorý môže byť predmetom

žiadosti o prístup. Dánske kráľovstvo sa teda domnieva, že ECB mala preskúmať, či informácie požadované žalobcom mohli byť z databázy vyňaté na základe bežného vyhľadávania, a ak áno, mala vyhovieť žiadosti žalobcu o prístup.

60 Švédske kráľovstvo odmieta tvrdenie obsiahnuté v napadnutom rozhodnutí, že žiadosť žalobcu o prístup sa netýkala dokumentov. Podľa neho bola ECB na základe rozhodnutia 2004/258 povinná umožniť prístup k údajom elektronicky uloženým v databáze okrem prípadu, ak by tomu bránila niektorá z výnimiek stanovených v článku 4 uvedeného rozhodnutia. Skutočnosť, že elektronicky uložené údaje neboli fyzicky usporiadané v konkrétnom poradí a ich usporiadanie bolo výlučne logické, nemôže viesť k odlišnému záveru. Miesto uloženia dotknutých údajov je tiež irelevantné.

61 Podľa Švédskeho kráľovstva však údaje vymazané z databázy nemôžu byť predmetom žiadosti o prístup. Rovnako nemožno od inštitúcie vyžadovať, aby s cieľom vyhovieť žiadosti o prístup získala údaje, ktoré sama nemá v držbe.

62 Dánske kráľovstvo a Švédske kráľovstvo okrem toho tvrdia, že sama Komisia vo svojich pripomienkach k sťažnosti 1693/2005/PB pred Európskym ombudsmanom vykladala pojem „dokument“ uvedený v nariadení č. 1049/2001 v tom zmysle, že uvedený pojem odkazuje aj na výsledok bežných vyhľadávaní v databáze.

63 Fínska republika sa domnieva, že napadnuté rozhodnutie je založené na príliš reštriktívnej definícii pojmu „dokument“ uvedenej v rozhodnutí 2004/258. Podľa nej tento

pojem zahŕňa aj akúkoľvek kombináciu údajov z databázy, ktorá môže vzniknúť použitím nástrojov tejto databázy. Skutočnosť, že aj keď je to možné, dotknutá inštitúcia takéto vyhľadávanie v rámci svojej každodennej činnosti nepoužíva, je v tomto smere irelevantná. Fínska republika subsidiárne dodáva, že aj keby údaje obsiahnuté v databáze neboli dokumentmi v zmysle uvedeného rozhodnutia, ECB mala žalobcovi oznámiť akýkoľvek samostatný dokument, ktorý bolo možné vytlačiť a vyhovieť ním žiadosti žalobcu o prístup.

64 Žalobca, ako aj Fínska republika a Švédske kráľovstvo poukazujú tiež na články 6 a 9 rozhodnutia 2004/258. Prípadné ťažkosti s identifikáciou dokumentu, ktorého sa žiadosť o prístup týka, ani praktické ťažkosti, vrátane nadmerného pracovného zaťaženia, ktoré by mohlo pre ECB vyplývať z kladnej odpovede na takú žiadosť, nepredstavujú vzhľadom na tieto ustanovenia oprávnené dôvody na zamietnutie tejto žiadosti. Platí to tým skôr, že ECB sa môže obrátiť na osobu, ktorá žiadosť o prístup podala, aby získala prípadné nevyhnutné spresnenia s cieľom dospieť so žiadateľom k vzájomne prijateľnému riešeniu. ECB v prípade potreby môže tiež umožniť prístup k rozsiahlemu dokumentu vo svojich priestoroch.

65 Žalobca napokon spochybňuje aj tvrdenie ECB založené na údajnej nemožnosti zaznamenať databázu do registra, akým je register stanovený v článku 11 nariadenia č. 1049/2001. V tejto súvislosti žalobca poukazuje na prax Eurostatu (Štatistický úrad Európskej únie), ktorý ponúka on-line prístup k rôznym štatistickým súborom informácií.

66 ECB v prvom rade pripomína, že článok 255 ES ani nariadenie č. 1049/2001 sa na ňu nevzťahujú. Je pravda, že rozhodnutie 2004/258 odkazuje na článok 1 EÚ a na spoločné vyhlásenie týkajúce sa uvedeného nariadenia. Uvedené rozhodnutie je však opatrením prijatým na základe Štatútu Európskeho systému centrálnych bánk a ECB, ako aj na základe článku 23 jej rokovacieho poriadku. Aj keby teda v nariadení č. 1049/2001

a v rozhodnutí 2004/258 boli použité podobné pojmy, cieľom uvedeného rozhodnutia nie je rozšíriť uplatňovanie uvedeného nariadenia na jej dokumenty. Podľa ECB je potrebné priznať pojmom v tomto rozhodnutí význam zlučiteľný s cieľmi osobitnej úpravy prístupu verejnosti k jej dokumentom.

67 ECB a Komisia okrem toho poznamenávajú, že žalobcom uvádzaný rozsudok Fixtures Marketing, už citovaný v bode 56 vyššie, sa týka výkladu smernice 96/9/ES Európskeho parlamentu a Rady 9/96/ES z 11. marca 1996 o právnej ochrane databáz (Ú. v. ES L 77, s. 20; Mim. vyd. 13/015, s. 459). Tento rozsudok teda nie je relevantný v prejednávanej veci, ktorá sa týka výkladu rozhodnutia 2004/258. ECB navyše pripomína, že žalobca nevzniesol námietku nezákonnosti uvedeného rozhodnutia, pre ktoré v každom prípade platí domnienka zákonnosti.

68 Komisia sa na rozdiel od ECB domnieva, že vzhľadom na odkaz na nariadenie č. 1049/2001 uvedený v rozhodnutí 2004/258 a totožnosť definícií pojmu „dokument" uvedených v týchto textoch musí byť výklad definície uvedenej v článku 3 tohto rozhodnutia zlučiteľný so znením a systémom uvedeného nariadenia.

69 ECB v druhom rade uvádza určité úvahy týkajúce sa charakteristík dokumentu v zmysle článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258. Keďže definícia uvedená v tomto ustanovení sa vzťahuje na „akýkoľvek obsah", jej cieľom je zahrnúť čo najviac materiálov, ktoré reálne existujú. Okrem toho elektronická alebo iná forma uloženia predmetného obsahu nie je vôbec dôležitá. „Materiál" treba totiž považovať za dokument v zmysle tejto definície, ak ho pripravila alebo vytvorila ECB alebo ak ho ECB jednoducho mala v držbe.

70 Podľa ECB a Komisie musí byť definícia pojmu „dokument“ uvedená v rozhodnutí 2004/258 posudzovaná v kontexte ostatných ustanovení uvedeného rozhodnutia, najmä článkov 6 a 9, a musí byť predmetom „systematického výkladu“. Z týchto dvoch posledných uvedených článkov vyplýva, že dokumenty, ktorých sa toto rozhodnutie týka, musia byť odovzdané žiadateľovi ako také, bez zásahu do ich obsahu alebo formy, musia existovať ako samostatné a konkrétne dokumenty bez toho, aby museli byť vytvorené, a musia sa vyskytovať v dostatočne stálej forme, aby mali „obsah“. To je najmä prípad textu obsiahnutého na liste papiera alebo v elektronickom dokumente.

71 ECB navyše tvrdí, že výklad pojmu „dokument“ uvedeného v rozhodnutí 2004/258 musí byť v súlade s účelom uvedeného rozhodnutia, musí umožniť ECB vykonať analýzu ujmy, ktorá môže vzniknúť oznámením dokumentu verejnosti, a teda zistiť, či niektorá z výnimiek uvedených v článku 4 tohto rozhodnutia bráni takému oznámeniu. Tento účel podporuje tiež tvrdenie, že pojem „dokument“ predpokladá určitú stálosť a konkrétnosť dotknutého materiálu, s vylúčením materiálu, ktorého obsah je predmetom neustálych alebo príležitostných zmien.

72 ECB napokon tvrdí, že rozhodnutie 2004/258 ani právo Únie vo všeobecnosti nestanovujú právo na prístup verejnosti k informáciám. Pojem „dokument“ uvedený v tomto rozhodnutí nemožno preto vykladať v takom zmysle, ktorý by viedol k faktickému uznaniu takého práva.

73 ECB a Komisia v treťom rade tvrdia, že databázy uvedené v žiadosti žalobcu o prístup nie sú dokumentmi v zmysle rozhodnutia 2004/258. Po prvé tvrdenie žalobcu, že v napadnutom rozhodnutí sa dospelo k záveru, že iba tlačené verzie databázy sú dokumentmi, je založené na príliš zjednodušenom výklade uvedeného rozhodnutia. Databázy uvedené v žiadosti žalobcu o prístup nie sú registrom ani kompiláciou dokumentov a majú nedokumentačnú povahu na rozdiel od dokumentačnej databázy,

akou je databáza EUR-Lex. Údaje obsiahnuté v týchto databázach môžu byť použité iba na „interné“ vytváranie dokumentov s konkrétnym cieľom za pomoci nástrojov zberu a usporiadania, ktorými disponujú samotné databázy. ECB sa preto domnieva, že informácie obsiahnuté v jej databázach nemožno ako také poskytnúť žalobcovi. Na vyhovenie jeho žiadosti je nevyhnutné vytvoriť nový dokument. To však prekračuje rámec rozhodnutia 2004/258. Žalobca navyše nevysvetlil dôvody, na základe ktorých sú databázy uvedené v jeho žiadosti dokumentmi.

74 Komisia v tejto súvislosti ďalej tvrdí, že žalobca chcel svojou žiadosťou získať prístup k databázam ako takým. Okrem informácií však tieto databázy obsahujú predovšetkým softvér potrebný na ich fungovanie, vyhľadávacie nástroje, ako aj logické a systémové prepojenia. Žiadosť žalobcu o prístup má teda širší dosah ako prístup k dokumentom. Žalobca chcel v skutočnosti získať prístup k nástroju, ktorý by mu umožnil vypracovať jeho vlastné dokumenty podľa ním vybraných kritérií vyhľadávania.

75 ECB a Komisia po druhé tvrdia, že databázy uvedené v žiadosti žalobcu o prístup nemajú stály obsah potrebný na to, aby sa považovali za dokumenty. Ich obsah sa totiž pridávaním alebo odberaním informácií neustále vyvíja. Komisia v tejto súvislosti tiež poznamenáva, že výrazy „vypracuje alebo drží“ a „pochádzajúci“ použité v článku 3 písm. a) a v článku 5 rozhodnutia 2004/258 podporujú toto tvrdenie. To isté platí aj v prípade „veľmi dlhého dokumentu“ alebo „veľkého počtu dokumentov“ v článku 6

ods. 3, v článku 7 ods. 3 a v článku 8 ods. 2 uvedeného rozhodnutia. Takéto kvantitatívne označenia predpokladajú stály obsah, ktorý možno individualizovať.

76 ECB a Komisia po tretie tvrdia, že uznanie predmetných databáz v prejednávanej veci za dokumenty, ktoré môžu byť predmetom žiadosti o prístup, by spôsobilo viaceré praktické ťažkosti. Konkrétne a individuálne skúmanie každého dokumentu uvedeného v žiadosti o prístup, ktoré sa vyžaduje podľa judikatúry, si vyžaduje v prvom rade stály a identifikovateľný dokument, a teda nie je možné v prípade databázy, ktorej obsah sa neustále vyvíja.

77 Ďalej nie je možné skúmať, či niektorá z výnimiek stanovených v článku 4 rozhodnutia 2004/258 bráni požadovanému prístupu, a to najmä v prípade databázy obsahujúcej veľký počet osobných údajov.

78 Napokon opatrenia stanovené v nariadení č. 1049/2001, ktoré majú za cieľ uľahčiť vykonávanie práva na prístup, ako sú registre dokumentov alebo uverejnenie v *Úradnom vestníku Európskej únie*, potvrdzujú, že zákonodarca mal osobitne na mysli individuálne dokumenty s vylúčením databáz, o aké ide v prejednávanej veci. Skutočnosť, že rozhodnutie 2004/258 nestanovuje vytvorenie registra dokumentov podobného registru, ktorý je stanovený v článku 11 nariadenia č. 1049/2001, nemôže viesť k opačnému záveru.

79 ECB a Komisia v štvrtom rade poukazujú na správu Európskeho ombudsmana o prístupe verejnosti k databázam Európskej únie z 10. decembra 2008, zelenú knihu Komisie s názvom „Prístup verejnosti k dokumentom inštitúcií Európskeho spoločenstva – Preskúmanie“ [KOM(2007) 185 v konečnom znení], návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie [KOM(2008) 229 v konečnom znení – 2008/0090 (COD)], ako

aj správu Komisie o implementácii zásad nariadenia č. 1049/2001 [KOM(2004) 45 v konečnom znení], ktoré všetky podporujú tvrdenie, že databázy nie sú dokumentmi na účely ustanovení o prístupe k dokumentom.

80 Komisia tvrdí, že história vzniku nariadenia č. 1049/2001 tiež potvrdzuje tvrdenie, že databázu nemožno považovať za dokument v zmysle rozhodnutia 2004/258. Komisia na podporu svojich tvrdení poukazuje na viacero dokumentov predchádzajúcich prijatiu uvedeného nariadenia.

81 ECB okrem toho tvrdí, že práve z dôvodu, že údaje obsiahnuté v databázach nie sú dokumentmi, vypracovala správy, aby si splnila svoju judikatúrou potvrdenú povinnosť vyhotoviť a uchovať dokumentáciu týkajúcu sa jej činnosti (rozsudok Súdu prvého stupňa z 25. apríla 2007, WWF European Policy Programme/Rada T-264/04, Zb. s. II-911, bod 61).

Posúdenie Všeobecným súdom

— Pojem databáza

82 Je potrebné konštatovať, že všetci účastníci konania sa vo svojej argumentácii odvolávajú na pojem databáza, avšak bez toho, aby poskytli definíciu tohto pojmu. Na úvod preskúmania tohto žalobného dôvodu teda treba analyzovať tento pojem.

83 V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že ako správne tvrdí ECB (pozri bod 67 vyššie), aj keby definícia pojmu databáza uvedená v článku 1 ods. 2 smernice 96/9 bola relevantná iba na účely uplatňovania predmetnej smernice, môže slúžiť ako zdroj inšpirácie. Platí to tým skôr, že ECB na pojednávaní na podporu svojho tvrdenia, že smernica 96/9 sa v prejednávanej veci neuplatňuje, v nadväznosti na otázku Všeobecného súdu potvrdila, že jej databázy, o ktoré ide v prejednávanej veci, „z technického hľadiska" spadajú v danom prípade pod vyššie uvedenú definíciu, čo bolo zaznamenané do zápisnice o pojednávaní.

84 Článok 1 ods. 2 smernice 96/9 definuje databázu ako „zbierk[u] nezávislých diel, údajov alebo iných nezávislých materiálov systematicky alebo metodicky usporiadaných a individuálne prístupných elektronickými alebo inými prostriedkami".

85 Ako Súdny dvor uviedol vo svojom rozsudku Fixtures Marketing, už citovanom v bode 56 vyššie (body 29 a 30), kvalifikácia databázy je podmienená v prvom rade existenciou zbierky „nezávislých materiálov", teda materiálov, ktoré možno od seba oddeliť bez toho, aby tým bola dotknutá hodnota ich informačného, literárneho, umeleckého, hudobného alebo iného obsahu. Táto kvalifikácia ďalej predpokladá, že nezávislé materiály tvoriace túto zbierku sú systematicky alebo metodicky usporiadané a sú určitým spôsobom individuálne prístupné. Bez toho, aby bolo toto systematické alebo metodické usporiadanie fyzicky viditeľné, táto podmienka znamená, že zbierka je zaznamenaná na pevnom nosiči akéhokoľvek druhu a obsahuje technický prostriedok, akým je elektronický, elektromagnetický alebo elektrooptický proces alebo iný prostriedok, akým je index, obsah, plán alebo osobitný spôsob zatriedenia, ktorý umožňuje zistiť akýkoľvek nezávislý materiál obsiahnutý v databáze.

86 Táto druhá podmienka umožňuje odlíšiť databázu v zmysle smernice 96/9, ktorá je charakterizovaná prostriedkom, ktorý v nej umožňuje opakovane nájsť každý materiál, ktorý ju tvorí, od zbierky materiálov, ktorá poskytuje informácie, ale neobsahuje nijaký prostriedok spracovania individuálnych materiálov tvoriacich túto zbierku (rozsudok Fixtures Marketing, už citovaný v bode 56 vyššie, bod 31).

87 Na základe tejto analýzy Súdny dvor dospel k záveru, že pojem databáza v zmysle článku 1 ods. 2 smernice 96/9 sa vzťahuje na akúkoľvek zbierku obsahujúcu diela, údaje a ďalšie materiály, ktoré možno od seba oddeliť bez toho, aby tým bola dotknutá hodnota ich obsahu, a obsahuje metódu alebo systém akéhokoľvek druhu, ktoré umožňujú opakovane nájsť každý materiál, ktorý ju tvorí (rozsudok Fixtures Marketing, už citovaný v bode 56 vyššie, bod 32).

— Analýza definície pojmu „dokument“ uvedenej v článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258

88 Je potrebné analyzovať jednotlivé prvky definície pojmu „dokument“ uvedenej v článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258. V tejto súvislosti treba po prvé poukázať na to, že z pojmov „médium“, „uložený“, „záznam“, „vypracuje“ a „drží“ použitých v tejto definícii implicitne, ale jasne vyplýva, že má isť o uchovaný obsah, ktorý možno reprodukovať alebo doň nahliadať po jeho vytvorení. Materiály, ktoré nie sú uchované, teda nie sú dokumentmi, aj keby ECB o nich mala vedomosť.

89 Ak sa teda vyjadrenia prednesené na rokovaní zamestnancov ECB nezaznamenávajú prostredníctvom zvukového alebo zvukovo-obrazového nahrávacieho zariadenia ani do zápisnice, nemôže ísť o nijaký dokument, ktorý by mohol byť predmetom žiadosti

o prístup, aj si keby účastníci predmetného rokovania presne pamätali obsah svojich diskusií (pozri v tomto zmysle analogicky rozsudok WWF European Policy Programme/Rada, už citovaný v bode 81 vyššie, body 76 až 78).

90 Z definície uvedenej v článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258 po druhé vyplýva, že povaha média, na ktorom je obsah uložený, je irelevantná, pokiaľ ide o otázku, či tento obsah je alebo nie je dokumentom. Môže teda ísť jednak o tradičný druh média, akým je napríklad papier, ako aj zložitejšie druhy médií, akými sú rôzne zariadenia na elektronickú archiváciu (pevný disk, elektronický pamäťový čip, atď.) alebo rôzne médiá používané na zvukové, obrazové alebo zvukovo-obrazové záznamy (CD, DVD, videokazety, atď.). Každý nový záznamový alebo archivačný prostriedok, ktorý bude prípadne v budúcnosti vyvinutý, bude už v zásade spadať pod predmetnú definíciu.

91 Po tretie znenie článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258 sa vzťahuje na „akýkoľvek obsah“. Inak povedané, druh a povaha uloženého obsahu sú taktiež irelevantné. Pripustenie akéhokoľvek média totiž nevyhnutne znamená pripustenie všetkých obsahov, ktoré môžu byť uložené na rozličných prípustných médiách. Dokument v zmysle definície uvedenej v tomto rozhodnutí môže teda obsahovať slová, čísla alebo akýkoľvek iný druh symbolu, ale tiež obrázky, zvukové záznamy, akými sú prednesy rečníka, alebo obrazové záznamy, ako napríklad film.

92 Jediné obmedzenie týkajúce sa obsahu, ktorý môže byť predmetom definície uvedenej v článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258, je podmienka, že uvedený obsah sa musí týkať politík, činností alebo rozhodnutí ECB.

93 Po štvrté z definície pojmu „dokument“ uvedenej v článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258 možno z tých istých dôvodov vyvodiť, že veľkosť, dĺžka, význam alebo úprava obsahu nie sú dôležité, pokiaľ ide o otázku, či tento obsah spadá alebo nespadá pod uvedenú definíciu.

94 Je teda potrebné vyvodiť záver, že dokumentom v zmysle rozhodnutia 2004/258 môže byť niekoľkostostranová kniha alebo „list papiera“ (ako uviedla ECB v tvrdení zhrnutom v dobe 70 vyššie), ktorý obsahuje iba jedno slovo alebo jedno číslo, napríklad meno alebo telefónne číslo. Dokument môže rovnako pozostávať nielen z textu, akým je list alebo vyjadrenie, ale tiež z tabuľky, katalógu alebo zoznamu, akým je telefónny zoznam, cenník alebo zoznam náhradných dielov.

— Predmet žiadosti žalobcu o prístup

95 Ako vyplýva z úvah uvedených v bodoch 82 až 87 vyššie, pojem databáza sa netýka iba všetkých údajov obsiahnutých v takej databáze, ale tiež technického prostriedku, ktorým je databáza vybavená a ktorý umožňuje systematické alebo metodické usporiadanie uvedených údajov, ako aj ich opakované získanie cieleným a individuálnym spôsobom.

96 Je však potrebné konštatovať, že žalobca vo svojej prvej ani opakovanej žiadosti o prístup, ani vo svojich písomných podaniach v konaní pred Všeobecným súdom jasne nerozlišoval medzi údajmi obsiahnutými v databáze a samotnou databázou, ktorá, ako bolo práve spomenuté, je pojmom so širším významom.

97 Zatiaľ čo vo svojej prvej žiadosti (pozri bod 4 vyššie) žalobca odkazoval na „databázy, ktoré slúžili na vypracovanie štatistických analýz správ“, vo svojej opakovanej žiadosti (pozri bod 6 vyššie) uviedol, že „požadované údaje [boli] skutočne obsahom uloženým v elektronickej forme (‚databázy‘) a vypracovaným ECB“. Žalobca teda vyvolal dojem, že jeho žiadosť o prístup sa týka iba údajov obsiahnutých v databáze ECB. Žalobca zrejme používa výraz „databáza“ ako spoločný názov na označenie údajov, ktoré databáza obsahuje, pričom vôbec neberie do úvahy jej štrukturálne prvky.

98 Okrem toho, zatiaľ čo v pomenovaní tohto žalobného dôvodu v návrhu žalobca odkazuje na „dokumentačnú povahu databázy“, v replike tvrdí jednak, že databáza je „zároveň ‚obsahom‘ a ‚formou‘“, a jednak, že jeho žiadosť o prístup sa týkala iba „nespracovaných údajov“.

99 Ani vysvetlenia, ktoré žalobca poskytol v nadväznosti na otázku Všeobecného súdu na pojednávaní, nemohli vylúčiť zámenu vyplývajúcu z tejto terminologickej nepresnosti. V nadväznosti na otázku, či sa jeho žiadosť o prístup týkala iba údajov obsiahnutých v databáze ECB, alebo sa mala chápať ako žiadosť týkajúca sa aj iných prvkov takej databázy, ktoré mal žalobca uviesť, žalobca uviedol, že skutočne požiadal o „databázu“, pričom sa usiloval získať „napríklad tabuľku, ktorá by mohla obsahovať informácie o prijímaní do zamestnania a mobilite zamestnancov“. Žalobca poukázal na to, že ak táto databáza existovala, chcel z nej získať „fotokópiu“, a dodal, že očakával, že získa „túto databázu, túto kompiláciu“. Žalobca ďalej uviedol, že ak ECB „takú tabuľku, takú kompiláciu“ nemala, museli určite existovať záznamy o zamestnancoch, ktoré mohol využiť. Na otázku, či vzhľadom na jeho vysvetlenia bolo správne vyvodiť záver, že fotokópia bola preňho dostačujúca a že v dôsledku toho nepožadoval nástroje databázy, žalobca odpovedal, že fotokópia bola „najprv“ skutočne dostačujúca, ale

že neskôr by prípadne potreboval nástroje, ktorými databáza disponuje. Všetky tieto vyhlásenia boli zaznamenané do zápisnice o pojednávaní.

100 Pokiaľ ide o ostatných účastníkov tohto konania, vo svojej argumentácii odkazujú niekedy na údaje obsiahnuté v databáze a inokedy na databázu „ako takú“.

101 Aj vzhľadom na vysvetlenia, ktoré žalobca uviedol na pojednávaní, je potrebné konštatovať, že žiadosť žalobcu o prístup sa týkala prinajmenšom prístupu ku všetkým údajom obsiahnutým v jednej alebo viacerých databázach ECB bez toho, aby bolo nevyhnutne vylúčené, že sa týkala aj iných prvkov týchto databáz. Za týchto podmienok je potrebné najprv skúmať, či sú všetky tieto údaje dokumentom v zmysle článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258, pričom otázku, či aj iné prvky takej databázy môžu byť predmetom žiadosti o prístup k dokumentom, je potrebné skúmať v prípade potreby iba následne.

— Posúdenie všetkých údajov obsiahnutých v databáze ako dokumentu v zmysle článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258

102 Je potrebné poukázať na to, že ako vyplýva z úvah uvedených v bodoch 82 až 87 vyššie, medzi charakteristiky databázy patrí jednak existencia obsahu akejkoľvek povahy (informatívnej, literárnej, umeleckej, hudobnej alebo inej), ako aj existencia stáleho média akejkoľvek povahy, na ktorom je uvedený obsah uložený.

103 Je teda potrebné konštatovať, že všetky údaje obsiahnuté v databáze v zmysle článku 1 ods. 2 smernice vykazujú obe základné charakteristiky dokumentu v zmysle článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258, keďže predstavujú obsah uložený na médiu. Tento záver platí rovnako pre údaje obsiahnuté v databázach ECB, o ktoré ide v prejednávanej veci a ktoré v rozsahu, v akom sa týkajú činností ECB, spadajú, ako už bolo uvedené, pod vyššie uvedenú definíciu.

104 ECB a Komisia však svojou argumentáciou zhrnutou v bode 73 vyššie tvrdia, že databáza v podstate nie je dokumentom v zmysle článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258 a že v dôsledku toho údaje, ktoré obsahuje, nemožno považovať za dokumenty iba z dôvodu, že sú zahrnuté v predmetnej databáze.

105 ECB ani Komisia nevysvetlili, z čoho podľa nich pozostáva dokument v zmysle článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258 a dôvody, pre ktoré údaje obsiahnuté v databáze nemôžu byť predmetom žiadosti o prístup. Rozdiel, ktorý sa Komisia snaží vytvoriť medzi databázami dokumentačnej povahy, akou je napríklad databáza EUR-Lex, a databázami, ktoré nemajú takú povahu, vyvoláva rovnaké otázky.

106 Hoci to ECB a Komisia výslovne nespomenuli, ich argumentácia spomenutá v bode 105 vyššie, je zrejme implicitne založená na predpoklade, že samostatne posudzovaný údaj nepredstavuje „obsah“ dostatočnej veľkosti alebo povahy, aby bol dokumentom v zmysle rozhodnutia 2004/258 a nariadenia č. 1049/2001.

107 Ak by sa prijal tento predpoklad, vzhľadom na charakteristiky databáz uvedené v bode 87 vyššie by bolo možné tvrdiť, že databáza môže obsahovať nanajvýš

dokumenty, ktoré idú nad rámec obyčajných údajov. Prvky, z ktorých sa totiž taká databáza skladá, čiže údaje, sú navzájom nezávislé. Vo všeobecnosti sa nevyskytujú v stálej a nemennej štruktúre, ale používaním dostupných technických alebo iných prostriedkov sa môžu vyskytovať v mnohých rôznych kombináciách. V prípade, ak by sa pripustilo, že každý z týchto prvkov nie je nevyhnutne dokumentom, a ak by navyše neexistovala nijaká stála kombinácia viacerých z nich, ktorá by mohla tvoriť dokument, je logické vyvodiť záver, že súbor údajov obsiahnutých v databáze ako celok nie je „dokument".

108 Je však potrebné konštatovať, že predpoklad uvedený v bode 106 vyššie vôbec nevychádza zo znenia definície uvedenej v článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258, podľa ktorej „akýkoľvek obsah" môže byť dokumentom. Ako už bolo uvedené (pozri body 93 a 94 vyššie), pojmy použité v tejto definícii nevyhnutne znamenajú, že aj obsah nepatrnej veľkosti, napríklad iba jedno slovo alebo číslo, pokiaľ je uložené (napríklad ak je napísané na liste papiera), je dostačujúci na to, aby predstavoval dokument.

109 Okrem toho je potrebné vziať do úvahy skutočnosť, že prijatie tohto predpokladu by viedlo k otázke, aká je veľkosť obsahu potrebná na to, aby išlo o dokument v zmysle rozhodnutia 2004/258. Inak povedané, ak by sa napríklad pripustilo, že číslo alebo jedno slovo nie je na tento účel dostačujúce, bolo by potrebné stanoviť, či treba vyžadovať vetu, celý odsek alebo ešte rozsiahlejší text. Keďže inštitúcia, ktorá uvedené rozhodnutie prijala, sa rozhodla, že v definícii uvedenej v článku 3 písm. a) tohto rozhodnutia nestanoví požadovanú minimálnu veľkosť obsahu, táto úloha nemôže prislúchať súdu Únie.

110 Pripustenie predpokladu uvedeného v bode 106 vyššie by navyše znamenalo, že z definície pojmu „dokument" uvedenej v článku 3 písm. a) rozhodnutie 2004/258 by bola

vylúčená akákoľvek kompilácia prvkov malej veľkosti, ak sú tieto prvky nezávislé, čiže oddeliteľné od seba bez toho, aby tým bola dotknutá ich hodnota. Cenník, zoznam náhradných dielov alebo aj telefónny zoznam by sa teda nemohli považovať za „dokumenty“, keďže netvoria text, ktorý možno čítať v celosti, ale slúžia skôr na príležitostné nahliadanie na účely zistenia presnej informácie malej veľkosti, akou je cena určitého výrobku alebo telefónne číslo osoby. ECB ani Komisia však zrejme netvrdia, že zoznamy alebo katalógy nie sú dokumentmi v zmysle rozhodnutia 2004/258.

111 V predpoklade uvedenom v bode 106 vyššie nie je totiž zohľadnená skutočnosť, že význam údaja obsiahnutého v databáze nespočíva iba v jeho veľkosti, ktorá môže byť nepatrná, ale tiež v jeho rôznych priamych alebo nepriamych vzťahoch s ostatnými údajmi obsiahnutými v tej istej databáze. Práve tieto vzťahy totiž umožňujú, aby bol obsah databázy „systematicky alebo metodicky usporiadaný“, ako sa uvádza v rozsudku Fixtures Marketing, už citovanom v bode 56 vyššie (bod 30). Aj malý počet údajov vyňatých z databázy môže takto poskytovať jednu alebo viacero potrebných informácií, zatiaľ čo časť textu vytrhnutá zo svojho kontextu vo všeobecnosti stráca svoj význam.

112 Predchádzajúca úvaha umožňuje zamietnuť aj tvrdenie uvedené ECB a Komisiou na pojednávaní, ktoré je založené na údajnej nezrozumiteľnosti všetkých údajov vyňatých z databázy.

113 Na položenú otázku, či toto tvrdenie treba chápať v tom zmysle, že na to, aby bol obsah uložený na médiu dokumentom v zmysle rozhodnutia 2004/258, musí byť zrozumiteľný, ECB odpovedala, že nejde o „jediné kritérium“ ale o „niečo, čo treba chápať v kontexte dokumentu“. ECB dodala, že aj keď obsah nemusí byť sám osebe

zrozumiteľný, musí byť obsiahnutý v dokumente, ktorý je pre žiadateľa o prístup zrozumiteľný, keďže zákonodarca nemohol mať v úmysle stanoviť režim, ktorý umožní žiadať o nezrozumiteľné dokumenty.

114 Komisia v odpovedi na rovnakú otázku poukázala na to, že zrozumiteľnosť dokumentu, o prístup ku ktorému sa žiada, je v istom zmysle súčasťou jej výkladu článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258, ale že z právneho hľadiska nie je dôležitou okolnosťou. Dôležitá okolnosť spočíva podľa nej v tom, že obsah nedokumentačnej databázy nezodpovedá výsledku vyhľadávania, keďže ide o dva rozdielne obsahy. Pojem obsah alebo pojem nespracované údaje nemá zmysel v prípade nedokumentačnej databázy. Na to, aby údaje zodpovedali určitému zatriedeniu, je potrebné vyňatie, čoho výsledkom je prechádzanie z jedného obsahu do druhého. Ak je teda nespracovaný obsah nezrozumiteľný, zmena údajov a teda vytvorenie nového dokumentu podľa Komisie spôsobujú vybočenie takej žiadosti, o akú ide v prejednávanej veci, z rámca žiadosti o prístup k pôvodnému identifikovateľnému dokumentu. Tieto vyhlásenia ECB a Komisie boli zaznamenané do zápisnice o pojednávaní.

115 Táto argumentácia ECB a Komisie však nemôže uspieť. V prvom rade je potrebné poukázať na to, že ako implicitne uznávajú títo dvaja účastníci konania, znenie článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258 nestanovuje nijaké kritérium založené na nezrozumiteľnosti uloženého obsahu. Zavedenie takého kritéria by v prvom rade vyžadovalo uviesť, z akého hľadiska treba posudzovať nezrozumiteľnú povahu obsahu. Obsah môže mať totiž pre niekoho význam, zatiaľ čo pre niekoho je nezrozumiteľný.

116 V každom prípade vzhľadom na úvahu uvedenú v bode 111 vyššie ECB a Komisia implicitne, ale jednoznačne nesprávne tvrdia, že všetky údaje obsiahnuté v databáze predstavujú súbor údajov bez akéhokoľvek významu. Uvedené údaje totiž nie sú

ukladané náhodným alebo neusporiadaným spôsobom, ale podľa presnej schémy triedenia, ktorá svojou zložitosťou umožňuje vytváranie početných vzťahov medzi týmito údajmi.

117 Na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, sa údaje v čase ich vyňatia z databázy neusporiadúvajú podľa určitého triedenia. Toto usporiadanie existuje od vytvorenia uvedenej databázy a vloženia každého údaja do tejto databázy. Vyňatie všetkých údajov obsiahnutých v databáze a ich úprava zrozumiteľným spôsobom sú vždy možné. Schéma triedenia databázy môže dokonca umožňovať, pokiaľ je dostatočne zložitá, rôzne úpravy všetkých údajov obsiahnutých v uvedenej databáze, ktoré sa menia podľa stanoveného kritéria triedenia (abecedné zoradenie, vzostupné alebo zostupné poradie, atď.). Je pravda, že úprava všetkých údajov obsiahnutých v databáze, ktorá obsahuje značný počet údajov, môže svojou veľkosťou spôsobiť ťažkosti pri zisťovaní presnej informácie ukrytej v množstve podobných informácií. To však vôbec neznamená, že taká úprava je „nezrozumiteľná".

118 Všetky vyššie uvedené úvahy teda svedčia v prospech záveru, že všetky údaje obsiahnuté v databáze ECB sú dokumentom v zmysle článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258, a preto môžu byť predmetom žiadosti o prístup založenej na tomto rozhodnutí.

— Údajné praktické ťažkosti vyplývajúce z práva na prístup k databázam inštitúcie

119 Je potrebné preskúmať, či prípadné praktické ťažkosti vyplývajúce z práva na prístup k databázam inštitúcie uvádzané ECB a Komisiou môžu odôvodniť odlišný výklad

článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258, ktorý by z pojmu „dokument“ vylučoval údaje obsiahnuté v databáze ECB. V tejto súvislosti budú skúmané tvrdenia týkajúce sa údajného nadmerného pracovného zaťaženia vyplývajúceho z priznania takého práva, údajnej nestálosti obsahu databázy, prípadne citlivosti alebo dôvernosti údajov obsiahnutých v takej databáze a údajných ťažkostí s uvedením databázy v registri dokumentov, akým je register stanovený v článku 11 nariadenia č. 1049/2001.

120 V tomto smere je potrebné poukázať po prvé na to, že nič nasvedčuje tomu, že uplatnenie článku 9 ods. 1 rozhodnutia 2004/258 na údaje obsiahnuté v databáze by mohlo spôsobiť problémy značného rozsahu. Nahliadnutie dotknutej osoby do databázy ECB v jej priestoroch, ak je to potrebné, prostredníctvom alebo pod dohľadom jej zamestnanca, by malo byť v zásade vždy možné. Okrem toho nemôže byť *a priori* vylúčené, že celý obsah databázy môže byť odovzdaný dotknutej osobe vo forme elektronickej kópie, najmä ak ide o menšiu databázu.

121 Treba však poznamenať, že Súd prvého stupňa už mal možnosť v súvislosti s nariadením č. 1049/2001 uviesť, že je potrebné zohľadniť možnosť, že žiadateľ na základe tohto nariadenia podá žiadosť vyžadujúcu pracovné zaťaženie, ktoré by mohlo veľmi podstatne ochromiť riadne fungovanie inštitúcie, ktorej je táto žiadosť určená. Súd prvého stupňa konštatoval, že v takom prípade právo inštitúcie usilovať sa o „vhodné riešenie“ so žiadateľom na základe článku 6 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001 vyjadruje možnosť zohľadniť, aj keď len veľmi obmedzene, potrebu zosúladiť záujmy žiadateľa so záujmami riadnej správy vecí verejných. Súd prvého stupňa z toho vyvodil záver, že inštitúcia si teda musela ponechať možnosť, aby zvážila na jednej strane záujem na prístupe verejnosti k dokumentom a na druhej strane pracovné zaťaženie, ktoré

by z neho vyplývalo, s cieľom chrániť v týchto osobitných prípadoch záujem na riadnej správe vecí verejných (rozsudky Súdu prvého stupňa z 13. apríla 2005, Verein für Konsumenteninformation/Komisia, T-2/03, Zb. s. II-1121, body 101 a 102, a Williams/Komisia, už citovaný v bode 29 vyššie, bod 85).

122 Súd prvého stupňa však uviedol, že táto možnosť sa môže uplatniť len výnimočne, berúc do úvahy najmä skutočnosť, že zohľadnenie pracovného zaťaženia, ktoré vyžaduje výkon práva na prístup, a záujmu žiadateľa, nie je v zásade relevantné pre úpravu výkonu uvedeného práva. Keďže právo na prístup k dokumentom, ktoré majú v držbe inštitúcie, je navyše principiálnym riešením, inštitúcia, ktorá sa odvoláva na výnimku spojenú s neprimeranosťou úlohy vyžadovanej žiadosťou, nesie dôkazné bremeno, pokiaľ ide o preukázanie rozsahu tejto úlohy (rozsudky Verein für Konsumenteninformation/Komisia, T-2/03, Zb. s. II-1121, body 103, 108 a 113, a Williams/Komisia, už citovaný v bode 29 vyššie, bod 86).

123 Tieto úvahy sú analogicky použiteľné pokiaľ ide o uplatňovanie rozhodnutia 2004/258. Jednak článok 6 ods. 3 tohto rozhodnutia je rovnaký ako článok 6 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001 a jednak článok 7 ods. 4 tohto rozhodnutia stanovuje, že ods. 1 toho istého článku týkajúci sa vybavovania prvých žiadostí nie je uplatniteľný v prípade „neprimeraných alebo bezdôvodných“ žiadostí.

124 Je teda potrebné vyvodiť záver, že prípadná značná veľkosť všetkých údajov obsiahnutých v databáze nie je dostatočným dôvodom na odmietnutie kvalifikácie databázy ako dokumentu v zmysle článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258, keďže judikatúra už predvídala možnosť, že žiadosť o prístup k dokumentom môže z dôvodu rozsahu svojho predmetu znamenať značné pracovné zaťaženie pre inštitúciu, ktorej je určená, ako aj riešenie, ktoré je potrebné v takom výnimočnom prípade prijať.

125 Po druhé, ani údajná nestálosť databázy, ktorú ECB a Komisia uvádzajú vo svojej argumentácii, neumožňuje dospieť k záveru, že obsah takej databázy nemôže byť dokumentom v zmysle článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258.

126 V tomto smere je potrebné poukázať na to, že je pravda, že na účely uloženia na médium musí obsah vykazovať minimálny stupeň stálosti. Obsah, ktorý sa nachádza na technickom zariadení iba krátkodobo, nespĺňa túto podmienku. Vyjadrenia dvoch účastníkov telefonického rozhovoru alebo záznamy zachytené bezpečnostnou kamerou premietnuté na obrazovku nie sú dokumentmi v zmysle článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258. Ich prítomnosť na dotknutom technickom zariadení (telefónna linka alebo premietacia obrazovka) trvá iba chvíľu, a preto nemôže ísť o obsah uložený na médiu.

127 Od okamihu, keď ECB uloží obsah na vhodné médium, je však tento obsah dokumentom v zmysle článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258, ktorý môže byť predmetom žiadosti o prístup. Skutočnosť, že tento obsah môže byť neskôr zmenený, je v tomto smere irelevantná. Pokiaľ ide o spomenutý prípad bezpečnostnej kamery, ktorá prenáša obraz, ak je táto kamera spojená so zariadením, ktoré automaticky zaznamenáva obraz prenášaný počas posledných tridsiatich dní, takýto záznam je bezpochyby dokumentom, ktorý môže byť predmetom žiadosti o prístup. Skutočnosť, že záznam starší ako 30 dní sa každý deň zo systému vymaže a nahradí sa najnovším záznamom, nie je dostačujúca na to, aby viedla k opačnému záveru.

128 Žiadosť o prístup sa zjavne nemôže týkať budúceho, a teda zatiaľ nezaznamenaného obsahu, keďže pôjde o dokument, ktorý v čase žiadosti neexistuje, ani obsahu, ktorý bol síce v minulosti zaznamenaný, ale pred podaním žiadosti bol vymazaný.

129 Pokiaľ ide konkrétne o vymazaný obsah, je potrebné konštatovať, že ECB ho nemá v držbe v zmysle článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258, ak nemôže mať prístup k tomuto obsahu v rámci bežného používania záznamového zariadenia, na ktorom bol tento obsah uložený. Skutočnosť, že odborník by prostredníctvom technických prostriedkov vybočujúcich z rámca bežného používania mohol na úložnom médiu, ktoré vlastní ECB, obnoviť obsah vymazaný z tohto média, nie je dostačujúca na to, aby viedla k záveru, že ECB má tento obsah v držbe.

130 Inak povedané, ak ECB vybavuje žiadosť o prístup podanú na základe rozhodnutia 2004/258, možno od nej vyžadovať, aby uskutočnila vyhľadávanie v aktuálnom obsahu jednotlivých úložných médií, ktoré má v držbe, s cieľom získať predmet tejto žiadosti, ale naproti tomu od nej nemožno vyžadovať, aby pre potreby takého vyhľadávania obnovila obsah, ktorý bol predtým vymazaný.

131 Naproti tomu, ako správne tvrdí Švédske kráľovstvo, je potrebné konštatovať, že obsah, ktorý je uložený u externého poskytovateľa služieb na účet ECB takým spôsobom, že ECB ho má kedykoľvek k dispozícii, má ECB v držbe v zmysle článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258.

132 Predchádzajúce úvahy možno uplatniť bez osobitných problémov na údaje obsiahnuté v databázach. V tejto súvislosti je potrebné poukázať predovšetkým na to, že si možno ľahko predstaviť databázu so stálym obsahom, ktorý nemôže byť vôbec zmenený. Napríklad databáza dodávok zrážaného uhličitanu vápenatého a mletého uhličitanu vápenatého uskutočnených od roku 2002 do roku 2004 hlavnými dodávateľmi Európskeho hospodárskeho priestoru, o ktorú išlo v rozsudku Súdu prvého stupňa zo 4. februára 2009, Omya/Komisia (T-145/06, Zb. s. II-145, bod 2), by v zásade po tom, ako sa naplní, nemohla byť predmetom nijakých zmien.

133 Táto úvaha už do veľkej miery zbavuje jeho presvedčivosti tvrdenie ECB a Komisie, ktoré je založené na údajnej nestálosti obsahu databáz, o ktoré ide v prejednávanej veci. Ak totiž údaje obsiahnuté v databáze, ktorá je úplne stála, môžu byť dokumentom v zmysle článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258, je ťažké dospieť k odlišnému záveru, pokiaľ ide o údaje databázy, ktorej obsah sa môže postupom času meniť.

134 Okrem toho úvahy uvedené v bodoch 128 až 130 vyššie môžu poskytovať vhodné riešenie každého problému vyplývajúceho z prípadného nestáleho obsahu databázy, ktorá je predmetom žiadosti podanej na základe rozhodnutia 2004/258.

135 Je teda zrejmé, že taká žiadosť sa môže týkať iba obsahu databázy v okamihu jej podania, a preto jej predmetom nemôžu byť údaje, ktoré už boli z tejto databázy vymazané, ani údaje, ktoré do nej neboli v tom istom okamihu vložené.

136 Je pravda, že podaním žiadosti o prístup k databáze, ktorej obsah sa môže meniť, by mohla ECB vzniknúť povinnosť, aby prijala opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, že žiadny z údajov obsiahnutých v uvedenej databáze v okamihu podania žiadosti nebude vymazaný pred tým, ako ECB na žiadosť odpovie.

137 Táto povinnosť je však súčasťou výkonu práva na prístup k dokumentom ECB upraveného v rozhodnutí 2004/258 a konzultácia medzi ECB a osobou, ktorá takú žiadosť podala, upravená v článku 6 ods. 3 rozhodnutia 2004/258, umožňuje vyriešiť akékoľvek ťažkosti vhodným a spravodlivým spôsobom.

138 Pokiaľ ide po tretie o argumentáciu ECB a Komisie, ktorá sa v podstate týka potenciálne citlivej alebo dôvernej povahy určitých údajov obsiahnutých v databáze ECB, je potrebné poukázať na to, že táto možnosť nemôže v nijakom prípade predstavovať dostatočný dôvod na odmietnutie uznania, že obsah takej databázy je dokumentom v zmysle článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258.

139 Rôzne výnimky z práva na prístup stanovené v článku 4 rozhodnutia 2004/258 v zásade totiž ECB umožňujú, aby odmietla zverejniť akýkoľvek údaj takejto povahy bez toho, aby bolo spochybnené posúdenie všetkých údajov obsiahnutých v databáze ako dokumentu v zmysle článku 3 písm. a) uvedeného rozhodnutia.

140 Nemôže uspieť ani tvrdenie Komisie, že nie je možné vykonať konkrétne a individuálne skúmanie všetkých údajov obsiahnutých v databáze s cieľom určiť, či sa na ne vzťahuje jedna z výnimiek z práva na prístup stanovených v relevantnej právnej úprave, v tomto prípade v článku 4 rozhodnutia 2004/258.

141 Rovnako nezávisle od skutočnosti, že – ako pripomenul Súdny dvor vo svojom rozsudku z 29. júna 2010, Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau (C-139/07 P, Zb. s. I-5885, bod 54) – dotknutá inštitúcia sa v určitých prípadoch môže v tomto smere oprieť o všeobecné domnienky, nie je vôbec nepredstaviteľné, že táto inštitúcia preskúma konkrétnu databázu s cieľom overiť, či neobsahuje nijaký údaj, ktorý môže spadať do pôsobnosti jednej z predmetných výnimiek.

142 Keďže databáza svojou povahou umožňuje individuálny prístup ku každému údaju, ktorý obsahuje (pozri body 85 až 87 vyššie), je jasné, že v priebehu tohto skúmania stačí zistiť jediný údaj, ktorý by spadal pod niektorú z výnimiek z práva na prístup, aby sa vyvodil záver, že nemožno umožniť prístup ku všetkým údajom obsiahnutým v databáze.

143 V takom prípade by ECB ďalej vznikla povinnosť preskúmať, či možno poskytnúť čiastočný prístup v zmysle článku 4 ods. 6 rozhodnutia 2004/258.

144 V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že zo samotného znenia tohto ustanovenia vyplýva, že ECB je povinná preskúmať, či je potrebné umožniť čiastočný prístup k dokumentom uvedeným v žiadosti o prístup, pričom prípadné zamietnutie sa obmedzí iba na údaje, na ktoré sa vzťahujú uvedené výnimky. ECB musí umožniť takýto čiastočný prístup, ak cieľ sledovaný touto inštitúciou v prípade, že zamietne prístup k dokumentu, možno dosiahnuť za predpokladu, že by sa táto inštitúcia obmedzila na utajenie tých častí alebo údajov, ktoré môžu poškodiť chránený verejný záujem (pozri analogicky rozsudok WWF European Policy Programme/Rada, už citovaný v bode 81 vyššie, bod 50).

145 Práve v takom prípade majú osobitný význam jednotlivé nástroje vyhľadávania, ktorými je elektronická databáza vybavená, a v konečnom dôsledku softvér umožňujúci fungovanie tejto databázy. Tieto nástroje umožňujú tiež ECB v prípade potreby po neformálnej porade so žiadateľom v zmysle článku 6 ods. 3 rozhodnutia 2004/258 zistiť a oznámiť žiadateľovi ním požadované údaje, s vylúčením akéhokoľvek údaja, ktorý spadá pod niektorú z výnimiek stanovených v článku 4 tohto rozhodnutia.

146 Žiadosť smerujúca k tomu, aby ECB uskutočnila vyhľadávanie vo svojich databázach a oznámila výsledky tohto vyhľadávania, patrí do toho istého kontextu, keďže v podstate predstavuje žiadosť o čiastočný prístup k dokumentu (čiže ku všetkým údajom obsiahnutým v databáze).

147 Je pravda, že čiastočný prístup je upravený v článku 4 ods. 5 rozhodnutia 2004/258 ako riešenie, ktoré sa môže prijať vtedy, ak nie je možné úplne vyhovieť žiadosti o prístup. Vzhľadom na to, že osoby uvedené v článku 2 ods. 1 toho istého rozhodnutia majú v zásade právo na úplný prístup ku každému dokumentu ECB, však môžu tým skôr požiadať iba o čiastočný prístup k takému dokumentu.

148 Takáto žiadosť o čiastočný prístup musí byť v súlade s pravidlami uvedenými v článku 6 ods. 1 rozhodnutia 2004/258 s nevyhnutnými odchýlkami vyplývajúcimi z toho, že žiadosť sa týka iba časti dokumentu. Žiadosť musí teda dostatočne presne identifikovať nielen dokument v zmysle článku 3 písm. a) uvedeného rozhodnutia, ktorý je jej predmetom, ale tiež časť tohto dokumentu, o prístup ku ktorej sa žiada. Uplatnenie ustanovení článku 6 ods. 2 a 3 tohto rozhodnutia však umožňuje prekonať prípadné ťažkosti, s ktorými sa žiadateľ môže stretnúť.

149 Okrem toho je potrebné poukázať na to, že ak databáza svojou povahou ponúka široké možnosti čiastočného prístupu zameraného iba na údaje, ktoré žiadateľ môže požadovať, je potrebné zohľadniť tiež úvahu uvedenú v bode 128 vyššie, že žiadosť o prístup sa môže týkať iba existujúceho dokumentu, a preto nemôže smerovať k vytvoreniu nového dokumentu (pozri tiež v tomto zmysle analogicky rozsudok WWF European Policy Programme/Rada, už citovaný v bode 81 vyššie, bod 76). Žiadosť o prístup, ktorá by ECB viedla k vytvoreniu nového dokumentu, aj keď na základe prvkov, ktoré sa už nachádzajú v existujúcich dokumentoch, ktoré má ECB v držbe, nie je žiadosťou o čiastočný prístup a vybočuje z rámca rozhodnutia 2004/258.

150 V prípade jej uplatnenia na prípad databáz táto posledná uvedená úvaha znamená, že v prípade čiastočnej žiadosti o prístup, ktorá smeruje k tomu, aby ECB uskutočnila vyhľadávanie v jednej zo svojich databáz podľa parametrov určených žiadateľom, je ECB povinná, s výhradou prípadného uplatnenia článku 4 rozhodnutia 2004/258, kladne odpovedať na túto žiadosť, ak možno požadované vyhľadávanie vykonať s použitím vyhľadávacích nástrojov, ktoré má táto databáza k dispozícii.

151 Ako totiž bolo uvedené (pozri bod 117 vyššie), z dôvodu zložitých vzťahov, ktoré vo vnútri databázy spájajú každý údaj s viacerými ďalšími údajmi, sú možné rôzne zobrazenia všetkých údajov obsiahnutých v takej databáze. Tiež je možné vybrať do takého zobrazenia len časť zahrnutých údajov a skryť ostatné údaje.

152 Naproti tomu prostredníctvom žiadosti o prístup k dokumentom podanej na základe rozhodnutia 2004/258 nemožno od ECB vyžadovať, aby žiadateľovi oznámila časť alebo všetky údaje obsiahnuté v jednej zo svojich databáz, ktoré sú zatriedené podľa schémy, ktorú uvedená databáza nepozná. Takáto žiadosť smeruje v skutočnosti k vytvoreniu nového „dokumentu“ a v dôsledku toho vybočuje z rámca uplatnenia uvedeného rozhodnutia. To, čo sa totiž v takejto žiadosti požaduje, nie je čiastočný prístup k triedeniu, ktoré sa dá vykonať za pomoci nástrojov, ktoré má ECB v rámci predmetnej databázy k dispozícii (a v tomto zmysle už existujúcemu triedeniu), ale vytvorenie nového triedenia, a teda nového dokumentu v zmysle článku 3 písm. a) tohto rozhodnutia.

153 Na základe týchto úvah je teda potrebné konštatovať, že tvrdenie uvedené Dánskym kráľovstvom a Fínskou republikou (body 59 a 62 vyššie) v kontexte žiadosti o čiastočný prístup k dokumentu, podľa ktorého všetko, čo možno z databázy vyňať uskutočnením obyčajného alebo bežného vyhľadávania, môže byť predmetom žiadosti o prístup podanej na základe rozhodnutia 2004/258, je správne.

154 Po štvrté, ani tvrdenie ECB a Komisie založené na údajnej nemožnosti zaznamenať databázu do registra dokumentov, akým je register stanovený v článku 11 nariadenia č. 1049/2001, nemôže uspieť.

155 Predovšetkým je potrebné konštatovať, že na rozdiel od nariadenia č. 1049/2001 rozhodnutie 2004/258 nestanovuje, aby ECB taký register vytvorila. Okrem toho treba pripomenúť, že cieľom povinnosti vytvoriť register stanovenej v článku 11 nariadenia č. 1049/2001 je umožniť občanom, aby konkrétnym spôsobom požívali svoje práva vyplývajúce z tohto nariadenia (pozri v tomto zmysle rozsudok Williams/Komisia, už citovaný v bode 29 vyššie, bod 72). Je teda sporné, či ťažkosti, ba dokonca nemožnosť uviesť nejaký materiál v tomto registri, môžu predstavovať dostatočný dôvod na vyvodenie záveru, že tento materiál nie je dokumentom v zmysle článku 3 písm. a) uvedeného rozhodnutia.

156 V každom prípade zaznamenanie databázy do takého registra s uvedením informácií stanovených v článku 11 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 zrejme nespôsobuje osobitné ťažkosti. Toto ustanovenie vôbec nevyžaduje úpravu tohto záznamu pri každom doplnení údaja do tejto databázy a pri každom odobratí údaja z nej. Takáto úprava je potrebná nanajvýš v prípade väčšej zmeny obsahu databázy. Zaznamenanie databázy do registra môže byť okrem toho predmetom aktualizácie v primeraných intervaloch, aby čo najviac odrážal aktuálny obsah tejto databázy.

157 Zo všetkých vyššie uvedených úvah vyplýva, že posúdenie všetkých údajov obsiahnutých v databáze ako dokumentu v zmysle článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258 by nespôsobilo nijaké neprekonateľné praktické ťažkosti a že v dôsledku toho treba opačnú argumentáciu ECB a Komisie zamietnuť.

— Tvrdenia založené na prípravných prácach k nariadeniu č. 1049/2001 a iných dokumentoch uvedených účastníkmi konania

158 Je potrebné preskúmať tvrdenia založené na prípravných prácach k nariadeniu č. 1049/2001 a iných dokumentoch uvedených účastníkmi konania.

159 Po prvé z dokumentov týkajúcich sa histórie vzniku nariadenia č. 1049/2001, ktoré uvádza a predkladá Komisia, nemožno vyvodiť nijaký relevantný záver. Nielenže tieto dokumenty osobitne nespomínajú databázy, ale vzťahujú sa na definície pojmu „dokument“, ktoré sú iné ako definícia stanovená v článku 3 písm. a) nariadenia č. 1049/2001.

160 Po druhé návrh Komisie obsiahnutý v jej dokumente KOM(2008) 229 v konečnom znení – COD 2008/0090, aby uvedená definícia bola doplnená o spresnenie, že „údaje uložené v elektronických systémoch na spracovanie a vyberanie údajov sú dokumenty, ak ich možno extrahovať vo forme výtlačku alebo kópie v elektronickom formáte pomocou dostupných nástrojov na využívanie systému“, by v prípade jeho prijatia viedlo v podstate k rovnakému výsledku ako úvahy uvedené v bodoch 146 až 153 vyššie. Komisia preto nemôže spochybniť tieto úvahy, keďže by bolo možné opodstatnene tvrdiť, že sa usiluje iba výslovne uviesť to, čo už implicitne, ale nevyhnutne vyplýva zo súčasného znenia definície pojmu „dokument“ uvedenej v nariadení č. 1049/2001 a v rozhodnutí 2004/258. To isté platí v prípade zelenej knihy Komisie, na ktorú poukazuje ECB (pozri bod 79 vyššie), v ktorej je uvedené, že postavenie informácií obsiahnutých v databázach musí byť presné, a v ktorej sa navrhuje riešenie v tom istom zmysle, aký vyplýva z uvedeného návrhu Komisie.

161 Po tretie správa Komisie o implementácii zásad uvedeného nariadenia, ktorú uvádza ECB, iba opakuje tvrdenie, pokiaľ ide o otázku, či je databáza „dokumentom“ v zmysle nariadenia č. 1049/2001, že databáza nie je „dokumentom“, keďže neobsahuje „dokumenty“. Toto tvrdenie bolo už preskúmané a zamietnuté (pozri body 105 až 118 vyššie).

162 Pokiaľ ide po štvrté o správu Európskeho ombudsmana, ktorú uvádza ECB (pozri bod 79 vyššie), je potrebné poukázať na to, že ECB nesprávne tvrdí, že Európsky ombudsman výslovne pripustil, že definícia pojmu „dokument“ uvedená v nariadení č. 1049/2001 nezahŕňa údaje obsiahnuté v databázach. V predmetnej správe Európsky ombudsman iba konštatuje, že údaje obsiahnuté v databáze „nespadajú jednoznačne do pôsobnosti“ ustanovení o práve verejnosti na prístup k dokumentom. Okrem toho Európsky ombudsman poukazuje na to, že v kontexte sťažnosti 1693/2005/PB, ktorú uvádza Dánske kráľovstvo a Švédske kráľovstvo (pozri bod 62 vyššie), nemusel vyriešiť túto otázku.

163 Je preto potrebné konštatovať, že z okolností uvedených v bodoch 159 až 162 vyššie nemožno vyvodiť nijaký argument svedčiaci proti posúdeniu všetkých údajov obsiahnutých v databáze ako dokumentu v zmysle článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258.

— Závery

164 Zo všetkých vyššie uvedených úvah vyplýva, že doslovný výklad definície pojmu „dokument“ uvedenej v článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258 vedie k záveru, že všetky údaje obsiahnuté v databáze sú dokumentom v zmysle tohto ustanovenia a že nijaká

praktická úvaha, ani žiadny z rôznych dokumentov uvedených účastníkmi konania nespochybňujú tento záver.

165 Navyše záver, že všetky údaje obsiahnuté v databáze sú dokumentom v zmysle článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258, je tiež v súlade s cieľom širšieho prístupu k dokumentom ECB, ktorý je spomenutý v odôvodnení č. 3 uvedeného rozhodnutia, v zmysle ktorého „[k] dokumentom ECB by sa mal poskytnúť širší prístup".

166 Na rozdiel od toho, čo tvrdí ECB (pozri bod 66 vyššie), skutočnosť, že článok 255 ES a nariadenie č. 1049/2001 sa neuplatňujú na ECB, ani „cie[le] osobitnej úpravy prístupu verejnosti k jej dokumentom" nebránia tomuto výkladu článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258. Je pravda, že odôvodnenie č. 3 uvedeného rozhodnutia uvedené v bode 165 vyššie sa zmieňuje aj o potrebe „chráni[ť] nezávislosť ECB a národných centrálnych bánk…, ako aj dôvernosť určitých záležitostí špecifických pre výkon úloh ECB". Hoci táto potreba môže odôvodniť prijatie osobitných výnimiek z práva na prístup k dokumentom ECB, akými sú najmä práva uvedené v článku 4 ods. 1 písm. a) prvej až piatej zarážke tohto rozhodnutia, nemôže pripúšťať výklad článku 3 písm. a) toho istého rozhodnutia, ktorý by odporoval jeho zneniu. Pokiaľ ide o tvrdenie Komisie založené na neuplatniteľnosti článku 255 ES a nariadenia č. 1049/2001, treba poukázať jednak na to, že záver vyvodený v bode 164 vyššie sa zakladá na pojmoch použitých v článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258 bez akéhokoľvek odkazu na článok 255 ES alebo nariadenie č. 1049/2001, ako aj na to, že v každom prípade sama ECB poukázala na spoločné vyhlásenie k nariadeniu č. 1049/2001 v odôvodnení č. 2 uvedeného rozhodnutia, v ktorom sa žiada, aby „ostatné orgány a inštitúcie Únie… prijali interné pravidlá prístupu verejnosti k dokumentom, ktoré zohľadnia princípy

a obmedzenia stanovené týmto nariadením“, a z toho vyvodila záver, že „[r]ežim prístupu verejnosti k dokumentom ECB… by sa mal podľa toho upraviť“.

167 Samotný záver, že všetky údaje obsiahnuté v databáze sú dokumentom v zmysle článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258, umožňuje konštatovať, že napadnuté rozhodnutie je postihnuté nesprávnym právnym posúdením a musí byť zrušené.

168 Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia totiž vychádza z predpokladu, že všetky údaje obsiahnuté v databáze nie sú dokumentom v zmysle článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258.

169 Iba v prípade, ak by sa tento predpoklad pripustil, by žiadosť žalobcu o prístup mohla byť zamietnutá z dôvodu, že „tlačené verzie“ databáz ECB uvedených v jeho žiadosti neexistujú „ako samostatné dokumenty“. Ako ECB a Komisia správne uvádzajú (pozri bod 73 vyššie), túto úvahu uvedenú v napadnutom rozhodnutí nemožno chápať v tom zmysle, že pod definíciu pojmu „dokument“ uvedenú v článku písm. a) rozhodnutia 2004/258 spadajú v prípade ECB iba dokumenty na papieri, čo by bolo v zjavnom rozpore so znením tohto ustanovenia. Túto úvahu treba chápať skôr v tom zmysle, že údaje nie sú „dokumentmi“, pokiaľ sú obsiahnuté v databáze údajov, a že túto povahu nadobudnú až vtedy, keď sú z databázy vyňaté, aby boli vložené do iného vytlačeného dokumentu alebo do dokumentu, ktorý je možné vytlačiť.

170 Tento predpoklad je tiež základom tvrdenia ECB uvedeného v napadnutom rozhodnutí, že žiadosti žalobcu o prístup nemožno vyhovieť „obyčajným výňatkom“, ale vyžaduje si „usporiadeni[e]“ a „dodatočn[ú] analýz[u]“, ktoré vybočujú z rámca režimu

prístupu k dokumentom ECB stanoveného rozhodnutím 2004/258. Skutočnosť, že táto časť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia začína slovami „v dôsledku toho“, potvrdzuje tento záver.

171 Nemožno pripustiť iný výklad tejto časti napadnutého rozhodnutia. Je pravda, že z úvah uvedených v bodoch 145 až 153 vyššie vyplýva, že ECB má právo zamietnuť žiadosť o prístup k údajom obsiahnutým v jednej zo svojich databáz vtedy, keď z dôvodu nedostatočných alebo nevhodných nástrojov vyhľadávania dostupných v rámci tejto databázy nedokáže vyňať a poskytnúť žiadateľovi údaje uvedené v jeho žiadosti o prístup.

172 Z tých istých úvah však vyplýva, že pred tým, ako ECB žiadosť o prístup z takého dôvodu zamietne, sa musí na základe článku 6 ods. 2 a 3 rozhodnutia 2004/258 poradiť so žiadateľom. V tejto súvislosti ECB musí žiadateľovi stručne vysvetliť jednotlivé možnosti vyhľadávania v predmetnej databáze a umožniť mu, aby v prípade potreby objasnil alebo upravil svoju žiadosť tak, aby bola zameraná na údaje, ktoré môžu mať pre neho význam a ktoré môžu byť vyňaté z predmetnej databázy prostredníctvom nástrojov vyhľadávania dostupných v rámci tejto databázy.

173 Navyše, aj keď je po takej porade naďalej nemožné získať prostredníctvom nástrojov vyhľadávania údaje uvedené v žiadosti o prístup, ECB musí vo svojom rozhodnutí o zamietnutí žiadosti stručne vysvetliť dôvody spojené s technickým nastavením predmetnej databázy, ktoré jej neumožňujú kladne odpovedať na uvedenú žiadosť. Je potrebné konštatovať, že také vysvetlenie v napadnutom rozhodnutí vôbec nie je uvedené.

174 Tvrdenie v napadnutom rozhodnutí, že žiadosti žalobcu o prístup nemožno vyhovieť „obyčajným výňatkom“, nemôže byť chápané v tom zmysle, že údaje uvedené v tejto žiadosti nemôžu byť z dotknutých databáz vyňaté po bežnom vyhľadávaní vykonanom na základe nástrojov dostupných na tento účel.

175 Pokiaľ ide napokon o tvrdenie ECB uvedené v napadnutom rozhodnutí, že „tento postup[, teda usporiadanie a dodatočná analýza údajov,] by znamenal významné pracovné zaťaženie“, je potrebné poukázať na to, že toto tvrdenie nepredstavuje samostatný dôvod zamietnutia žiadosti žalobcu o prístup, ale len vedľajšiu poznámku bez priamej súvislosti s uvedeným zamietnutím.

176 Ako vyplýva z úvah uvedených v bodoch 121 až 124 vyššie a z judikatúry, ktorá je tam uvedená, platí to tým skôr, že samotné odvolávanie sa na „významné pracovné zaťaženie“, ktoré je potrebné na vyhovenie žiadosti o prístup k dokumentom, založené na rozhodnutí 2004/258 je zjavne nedostačujúce na odôvodnenie jej zamietnutia.

177 Podľa tých istých úvah takéto zamietnutie, ktoré sa uplatňuje výnimočne, znamená pre dotknutú inštitúciu povinnosť preukázať rozsah potrebnej práce, ktorý v napadnutom rozhodnutí vôbec nebol preukázaný, a musí mu predchádzať úsilie nájsť „vhodné riešenie“ so žiadateľom v zmysle článku 6 ods. 3 rozhodnutia 2004/258, čo sa v tomto prípade nestalo.

178 Z toho vyplýva, že zamietnutie žiadosti žalobcu o prístup je založené skôr na tvrdení, že usporiadanie a dodatočná analýza údajov obsiahnutých v databáze nespadajú do pôsobnosti rozhodnutia 2004/258, čo je tvrdenie, ktoré zase vychádza z predpokladu, že uvedené údaje v rozsahu, v akom sú obsiahnuté v databáze, nie sú dokumentom

v zmysle uvedeného rozhodnutia. Tento predpoklad je však v rozpore so záverom vyvodeným v bode 164 vyššie, a preto je nesprávny, takže napadnuté rozhodnutie je postihnuté nesprávnym právnym posúdením.

179 Pokiaľ ide o otázku, či je databáza „ako taká“ dokumentom v zmysle článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258, je potrebné na jednej strane pripomenúť, že žiadosť žiadateľa o prístup bola do určitej miery nejednoznačná, keďže obsah databáz, čiže údaje, nebol jasne odlíšený od samotných databáz (pozri body 96 až 99 vyššie). Nie je teda vôbec isté, že žiadateľ chcel získať prístup k databázam „ako takým“, ako to tvrdí Komisia (pozri bod 74 vyššie). V každom prípade jednak z tvrdenia žalobcu v replike, že jeho žiadosť o prístup sa týkala „nespracovaných údajov“, ako aj z ústne podaných vysvetlení na pojednávaní (pozri body 98 a 99 vyššie) vyplýva, že aj keby sa pripustilo, že prístup k údajom obsiahnutým v databázam ECB nebol jediným cieľom jeho žiadosti o prístup, bol určite jedným z jej cieľov, či dokonca jej hlavným cieľom.

180 Na druhej strane treba pripomenúť, že žalobca vo svojej žiadosti o prístup zjavne vychádzal z predpokladu, že existovali osobitné databázy ECB, ktoré slúžili ako základ pre písanie správ. Až v konaní pred Všeobecným súdom ECB prostredníctvom vyjadrení, ktoré žalobca nijako nespochybnil, preukázala, že tento predpoklad bol nesprávny (pozri body 32 až 34 vyššie).

181 Hoci doplňujúce vysvetlenia ECB vôbec neumožňujú konštatovať, že žalobca nemal právny záujem domáhať sa zrušenia napadnutého rozhodnutia (pozri bod 35 vyššie), je potrebné vziať ich do úvahy na účely zistenia, ako mohla byť žiadosť žalobcu o prístup vybavená.

182 Totiž bez ohľadu na presnosť pojmov, ktoré žalobca použil vo svojej žiadosti o prístup, je vzhľadom na doplňujúce vysvetlenia ECB jasné, že neexistovala nijaká samostatná databáza, ktorej by sa „ako takej" mohla táto žiadosť týkať. Z uvedených vysvetlení skôr vyplýva, že údaje požadované žalobcom sú obsiahnuté vo viacerých databázach ECB, ktoré obsahujú aj iné údaje, ktoré pre žalobcu nemajú nijaký význam. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že žalobca v replike uviedol, že mal záujem iba o informácie o osobách, ktoré skutočne v ECB pracovali, s vylúčením akejkoľvek informácie týkajúcej sa nezamestnaného uchádzača.

183 Zo všetkých vyššie uvedených úvah vyplýva, že v rámci prejednávanej veci nie je vôbec potrebné určiť, či databáza údajov ECB „ako taká" môže byť predmetom žiadosti o prístup podanej na základe rozhodnutia 2004/258. Keďže neexistuje jednotná databáza ECB, ktorú by žalobca na základe svojej žiadosti mohol „ako takú" získať, konštatovanie, že všetky údaje obsiahnuté v databáze sú dokumentom v zmysle článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258 uvedeného rozhodnutia, je dostačujúce na to, aby sa žalobcovi v nadväznosti na jeho žiadosť o prístup a s výhradou uplatnenia niektorej z výnimiek z práva na prístup stanovených v článku 3 písm. a) toho istého rozhodnutia umožnilo získať presné údaje, o ktoré má záujem, a zároveň – za podmienok uvedených v bodoch 146 až 153 vyššie – dosiahnuť použitie nástrojov dostupných v rámci jednotlivých databáz ECB, ktoré tieto údaje obsahujú. Pokiaľ ide konkrétne o uvedené nástroje, žalobca môže dosiahnuť ich použitie v tom zmysle, že môže požiadať ECB, aby ich použila na vykonanie vyhľadávaní vo svojich databázach na základe kritérií, ktoré určil samotný žalobca, a aby mu výsledky týchto vyhľadávaní oznámila (pozri bod 150 vyššie).

184 Bez toho, aby bolo potrebné skúmať ostatné žalobné dôvody, ktoré žalobca uvádza na podporu svojho návrhu na zrušenie, treba preto druhému žalobnému dôvodu vyhovieť a napadnuté rozhodnutie zrušiť.

3. *O návrhu na náhradu škody*

Tvrdenia účastníkov konania

185 Žalobca tvrdí, že zamietnutie prístupu zo strany ECB k databázam uvedeným v jeho žiadosti o prístup spôsobuje oneskorenie dokončenia jeho dizertačnej práce, ktorú mal obhájiť do 1. februára 2011. Okrem toho žalobca spochybňuje argumentáciu ECB, že návrh na náhradu škody je neprípustný.

186 ECB tvrdí, že návrh na náhradu škody nie je v súlade s požiadavkami článku 21 štatútu Súdneho dvora a článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku a treba ho zamietnuť. Návrh neuvádza žiadnu príčinnú súvislosť medzi údajne protiprávnym správaním ECB a škodou spôsobenou žalobcovi. Návrh nie je navyše podložený nijakým dôkazom a žalobca sa obmedzil na tvrdenie, že napadnuté rozhodnutie mu bránilo pokračovať v príprave jeho dizertačnej práce.

187 ECB dodáva, že vyhovela viacerým ďalším žiadostiam o prístup k dokumentom, ktoré podal žalobca. Žalobca mal teda k dispozícii materiály dostačujúce na prípravu svojej dizertačnej práce a nemožno hovoriť o systematickom zamietaní jeho žiadostí. Žalobca okrem toho nevysvetlil, do akej miery mu nemožnosť prístupu k predmetným databázam bránila pokračovať v príprave jeho dizertačnej práce.

Posúdenie Všeobecným súdom

188 Na úvod je potrebné pripomenúť, že podľa článku 288 druhého odseku ES, ktorý je uplatniteľný na sporné skutkové okolnosti, ktoré nastali pred nadobudnutím účinnosti Lisabonskej zmluvy 1. decembra 2009, musí Európske spoločenstvo v súlade so všeobecnými zásadami spoločnými pre právne poriadky členských štátov napraviť škody spôsobené vlastnými orgánmi alebo pracovníkmi pri výkone ich funkcií. Tretí odsek tohto článku uvádza, že druhý odsek sa za rovnakých podmienok vzťahuje na škodu spôsobenú ECB alebo jej pracovníkmi pri výkone ich služobných povinností. Teda napriek skutočnosti, že podľa článku 107 ods. 2 ES má ECB právnu subjektivitu, článok 288 druhý a tretí odsek stanovuje, že Spoločenstvo (a od nadobudnutia účinnosti Lisabonskej zmluvy Európska únia, ktorá na základe článku 1 tretieho odseku tretej vety ZEÚ nahrádza Spoločenstvo a je jeho právnym nástupcom) musí napraviť škody spôsobené ECB (uznesenie Súdu prvého stupňa z 5. septembra 2007, Document Security Systems/BCE, T-295/05, Zb. s. II-2835, bod 76).

189 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že uplatnenie mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva v zmysle článku 288 druhého odseku ES za protiprávne konanie jeho orgánov podlieha splneniu viacerých podmienok, konkrétne nezákonnosti konania vytýkaného inštitúciám, existencie skutočnej škody a príčinnej súvislosti medzi údajným konaním a uvádzanou škodou (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 27. novembra 2007, Pitsiorlas/Rada a ECB, T-3/00 a T-337/04, Zb. s. II-4779, bod 290 a tam citovanú judikatúru).

190 Pokiaľ ide o prvú z týchto podmienok, judikatúra vyžaduje, aby bolo preukázané dostatočne závažné porušenie právnej normy priznávajúcej práva jednotlivcom (rozsudok Súdneho dvora zo 4. júla 2000, Bergaderm a Goupil/Komisia, C-352/98 P, Zb. s. I-5291, bod 42). Pokiaľ ide o požiadavku, podľa ktorej musí byť porušenie

dostatočne závažné, rozhodujúcim kritériom, na základe ktorého je možné považovať túto požiadavku za splnenú, je kritérium zjavného a vážneho nerešpektovania obmedzení zo strany príslušnej inštitúcie, ktoré sa uplatňujú na jej voľnú úvahu. Ak táto inštitúcia disponuje len značne obmedzenou alebo dokonca nedisponuje nijakou mierou voľnej úvahy, na preukázanie dostatočne závažného porušenia môže postačovať obyčajné porušenie práva Spoločenstva (pozri rozsudok Pitsiorlas/Rada a ECB, už citovaný v bode 189 vyššie, bod 291 a tam citovanú judikatúru).

191 Pokiaľ ide o podmienku týkajúcu sa príčinnej súvislosti, Úniu možno považovať za zodpovednú len za škodu, ktorá dostatočne priamo vyplýva z protiprávneho konania príslušnej inštitúcie (pozri rozsudok Pitsiorlas/Rada a ECB, už citovaný v bode 189 vyššie, bod 292 a tam citovanú judikatúru).

192 Pokiaľ ide o škodu, treba zdôrazniť, že tá musí byť skutočná a určitá, ako aj vyčísliteľná. Naproti tomu čisto hypotetická a neurčitá škoda nezakladá právo na náhradu škody. Prináleží žalobcovi, aby predložil dôkazy o existencii a rozsahu svojej ujmy (pozri rozsudok Pitsiorlas/Rada a ECB, už citovaný v bode 189 vyššie, body 292 a 293 a tam citovanú judikatúru).

193 Okrem toho treba pripomenúť, že pokiaľ nie je splnená čo i len jedna z týchto podmienok, žaloba musí byť zamietnutá v celom rozsahu bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ostatné podmienky (pozri rozsudok Pitsiorlas/Rada a ECB, už citovaný v bode 189 vyššie, bod 295 a tam citovanú judikatúru).

194 Napokon podľa článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku musí návrh obsahovať predmet konania a zhrnutie dôvodov, na ktorých je založený. Návrh smerujúci

k náhrade škody spôsobenej inštitúciou Spoločenstva musí na to, aby boli tieto požiadavky splnené, obsahovať dôkazy, ktoré umožňujú identifikovať predovšetkým škodu, ktorá bola žalobcovi údajne spôsobená, ako aj povahu a rozsah tejto škody (rozsudok Súdneho dvora z 5. októbra 1999, Apostolidis a i./Komisia, C-327/97 P, Zb. s. I-6709, bod 37).

195 V prejednávanej veci žalobca na podporu svojho návrhu na náhradu škody tvrdí, že z dôvodu, že ECB mu zamietla prístup k databázam uvedeným v jeho žiadosti o prístup, dokončenie jeho dizertačnej práce sa oneskorilo a navyše po dokončení tejto práce bude jej vedecká kvalita negatívne ovplyvnená.

196 Je teda potrebné konštatovať, že svojím návrhom na náhradu škody chce žalobca v podstate dosiahnuť náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá údajne vyplýva z prijatia napadnutého rozhodnutia, a že žalobca z právneho hľadiska dostatočným spôsobom identifikoval v návrhu povahu a rozsah tejto ujmy. Z toho vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdí ECB, je tento návrh prípustný.

197 Z vecného hľadiska je však návrh predčasný, a preto musí byť zamietnutý (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa z 18. mája 1995, Wafer Zoo/Komisia, T-478/93, Zb. s. II-1479, body 49 a 50, a z 15. decembra 1999, Latino/Komisia, T-300/97, Zb. VS s. I-A-259 a II-1263, body 95 a 101). Žalobca totiž na pojednávaní v nadväznosti na otázku Všeobecného súdu vyhlásil, že obhajoba jeho dizertačnej práce bola odložená a je naplánovaná na september 2012. Žalobca dodal, že toto meškanie bolo spôsobené nielen chýbajúcimi informáciami, ktoré mohol mať, ale tiež ďalšími faktormi. Tieto vyhlásenia boli zaznamenané do zápisnice o pojednávaní.

198 Vzhľadom na to, že napadnuté rozhodnutie musí byť zrušené (pozri bod 184 vyššie), ECB bude povinná opätovne preskúmať žiadosť žalobcu o prístup. Nemožno *a priori* vylúčiť, že po tomto opätovnom preskúmaní ECB poskytne žalobcovi prístup k dokumentom obsiahnutým vo svojich databázach, ktoré tento údajne potrebuje pre napísanie svojej dizertačnej práce, a to včas, aby bolo možné obhájiť túto prácu v septembri 2012. Nemožno vylúčiť ani to, že ECB mu tento prístup úplne alebo sčasti zamietne. Z toho vyplýva, že Všeobecný súd nie je v súčasnosti schopný preskúmať, či žalobca utrpí škodu z dôvodu zamietnutia jeho žiadosti o prístup k dokumentom napadnutým rozhodnutím, ani či bude môcť byť taká hypotetická škoda pripísaná protiprávnemu konaniu ECB.

199 Návrh na náhradu škody treba preto zamietnuť.

O trovách

200 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže ECB nemala úspech v podstatnej časti svojich návrhov, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhom žalobcu.

201 Dánske kráľovstvo, Fínska republika, Švédske kráľovstvo a Komisia znášajú každý svoje vlastné trovy konania v súlade s článkom 87 ods. 4 rokovacieho poriadku.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Rozhodnutie Výkonnej rady Európskej centrálnej banky (ECB) oznámené Julienovi Dufourovi listom prezidenta ECB z 2. septembra 2009 sa zrušuje.**

2. **V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**

3. **ECB znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Julienovi Dufourovi.**

4. **Dánske kráľovstvo, Fínska republika, Švédske kráľovstvo a Európska komisia znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Czúcz Labucka Gratsias

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 26. októbra 2011.

Podpisy

Obsah

Právny rámec ..... II - 7739

Okolnosti predchádzajúce sporu ..... II - 7748

Konanie a návrhy účastníkov konania ..... II - 7750

O návrhu na zrušenie ..... II - 7752

1. O prípustnosti ..... II - 7752

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 7752

Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 7755

2. O veci samej ..... II - 7758

O odôvodnení napadnutého rozhodnutia ..... II - 7759

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 7759

Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 7759

O druhom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení v tom, že ECB v napadnutom rozhodnutí nesprávne konštatovala, že databázy nie sú dokumentmi v zmysle článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258 ..... II - 7762

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 7762

Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 7770

— Pojem databáza ..... II - 7770

— Analýza definície pojmu „dokument“ uvedenej v článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258 ..... II - 7772

— Predmet žiadosti žalobcu o prístup ..... II - 7774

— Posúdenie všetkých údajov obsiahnutých v databáze ako dokumentu v zmysle článku 3 písm. a) rozhodnutia 2004/258 ..... II - 7776

— Údajné praktické ťažkosti vyplývajúce z práva na prístup k databázam inštitúcie ..... II - 7781

— Tvrdenia založené na prípravných prácach k nariadeniu č. 1049/2001 a iných dokumentoch uvedených účastníkmi konania ..... II - 7792

— Závery ..... II - 7793

3. O návrhu na náhradu škody ..... II - 7800

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 7800

Posúdenie Všeobecným súdom ..... II - 7801

O trovách ..... II - 7804